FRANK WEDEKIND

Spiritul pământului

TRAGEDIE ÎN PATRU ACTE

Personajele

Prolog

JDR. GOIX, *consilier medical*

DR. SCHöN, *redactor-şef*

ALWA, *fiul lui*

SCHWARZ, *pictor*

PRINŢUL ESCERXY, *călător în Africa*

SCHIGOLCH

RODRIGO, *artist de circ*

HUGENBERG, *gimnazist*

ESCHERICH, *reporter*

LULU

CONTESA GESCHWITZ, *pictoriţă*

FERDINAND, *vizitiu*

HENRIETTE, *menajeră*

UN SERVITOR

Rolul lui Hugenberg este interpretat de o fată. Xa *dreapta şi la stânga – din perspectiva actorului*.

După ce ridicarea cortinei a dezvăluit privirilor intrarea într-un cort de circ, iese din acesta, în sunet de cimbal şi răpăit de tobă, un îmblânzitor de fiare în frac roşu ca cinabrul, cu cravată albă, bucle negre şi lungi, pantaloni albi şi cizme răsfrânte, cu un bici în mâna stângă, iar în dreapta cu un pistol încărcat.

Poftiţi la circ, menajeria vă aşteaptă, înflăcărate doamne, domni semeţi.

Cu pofte-aprinse şi fiori de-ngheţ

Făptura fără suflet s-o vedeţi

Supusă de umană minte prea-nţeleaptă.

Spectacolul începe! Haideţi cât mai mulţi!

— Pe gratis intră un copil la doi adulţi.

Aici se luptă om şi fiară-n strâmta cuşcă:

Din bici pocneşte unul hotărât.

Pe când cealaltă-n urlet, ca din puşcă îi sare cruntă omului de gât;

Înţelepciunea şi puterea-nving pe rând.

Când om, când bestie-ngenunche la pământ;
Vezi fiară-n două, omu-n patru labe!
O căutătură rece de satrap – Şi, îmblânzit, se pleacă-al fiarei cap
— De necrezut – sub tălpi atât de slabe.
Sunt vremuri vitrege!
— Azi domni şi dame.
Ce mi se-nghesuiau la gratii-odată.
Pe Ibsen, farse, opere şi drame
Cinstesc cu-a lor prezenţă mult stimată.
N-au ce mânca pensionarii mei, încât se sfâşie-ntre ei.
Ce bine-i la un teatru-actor să fii!
Acela-i sigur de osânză sa.
Oricât colegul său ar ajuna
Şi maţele-i de foame-ar chiorăi.
S-atingă arta-ţi cea mai naltă treaptă.
Răsplată-n bani nu pare totuşi dreaptă.

În comedii, în tragedii ce-o să vedeţi? Doar *dobitoace* blânde de coteţ Ce-şi varsă tot năduful pe nutreţ şi scâncetu-şi consumă-ntr-un ungher, Precum atâţia alţii – la parter: Un papă-lapte nu vrea băutură \ Un altul nu e sigur de iubeşte, Al treilea, pesimist peste măsură, Cinci acte-l auziţi cum se boceşte Fără a primi finala lovitură.

— *Ve-adevărata*, *mândră*, *cruda-ntre* jivine, O, doamnelor! o s-o vedeţi abia la mine. Vedea-veţi Tigrul2, fiară de temut, Ce-n salt înghite fel de fel de pradă; Şi? 7>SM-nfulecând de la-nceput, Ca-ntr-un târziu, la cină, mort să cadă; *Maimuţa* caraghioasă şi zglobie, Ce, plictisită, nu mai stă în loc; Talente-având, dar nu şi măreţie, îşi pune toată goliciunea-n joc; în inimă, n menajeria mea, Vedeţi *Cămila* – chiar după perdea!

— Se-nmoaie creatura – din ce cauze?

— Când eu – (*trage în public*) – pistolul mi-l detun păgân. Ea – mi tremură la glezne; sloi rămân – Rămâne *Omul* sloi!

— Pentru aplauze.

Poftiţi în cort!

— Ori nu vă-ncumetaţi? Ei bine, hai şi singuri judecaţi!

1 Atac la adresa pieselor lui Gerhart Hauptmann; versul este o aluzie la doctorul Loth din piesă *înainte de răsăritul soarelui*, iar versul următor se referă la personaj 1 Johannes Vockerat din *Oameni singuratici*.

2 *Tigrul* – simbol pentru personajul Dr. Schön din această piesă, după cum *Ursul* îl simbolizează pe Goli, *Maimuţa* pe Schwarz, şi *Şarpele* – ca vechi simbol – pe Lulu.

Vedea-veţi târâtoare de pe Nil:

Cameleoni, şi şerpi, şi crocodili; Balauri care-n hăuri se răsfaţă. Desigur, ştiu, zâmbiţi pe sub mustaţă şi fiecare-ascultă incredul – (*Dă la o parte perdeaua de la intrare şi strigă în cort*:)

Hei, Aujust! *Şarpele*, te rog, adu-l!

Un lucrător pântecos o aduce din cort pe interpreta lui Lulu în costum de Pierrot şi o depune la picioarele îmblânzitorului de fiare.

Reptilă asta fost-a plăsmuită

S-aducă rău, otravă şi ispită – Şi, nebăgând de seamă, ea te-omoară.

(*Gâdilând-o pe Lulu sub bărbie*:)

Dar nu fi *nefirească*, dulce fiară!

Nici *proastă*, *afectată*, *dobitoacă*.

Măcar de-i lauda criticii săracă.

Prin fandoseli, n-ai drept cu niciun chip

Să ne falsifici *al femeii arhetip*.

Şi nici, prin sâsâit şi şuierare.

Să ne dezgusti *de-a viciului candoare*!

De-aceea-ţi tot vorbesc pe larg şi amical:

Vorbeşte *natural*, şi nu nenatural!

Deoarece, din vremile bătrâne.

Firescu-n artă legea-ntâi rămâne!

(*Spre public*:)

Nimic deosebit nu-i până-aci, Dar să vedeţi de-acuma ce va fi:

Pe Tigru-l înfăşoară şi-l tot strânge; El urlă groaznic!

— Cine va învinge?!

— Hop, Aujust! Hai, la loc cu ea! Dă-i zor!

— *Lucrătorul o ia pe Lulu pe braţe*; *îmblânzitorul de fiare o loveşte uşor peste şolduri*.

Candoarea dulce – scumpul meu odor!

Lucrătorul o duce pe Lulu înapoi în cort.

Şi-acuma – partea care cea mai tare-i! Anume: ţeasta mea-ntre colţii fiarei.

Poftiţi la circ! Spectacolul nu-i nou, Dar are veşnic un plăcut ecou.

Cutez cu forţa botul a-i desface şi bestia nu cutează să mă-nşface. *Frumoasă* şi *dungată* cum e fiara asta. Şi-aşa de *crudă*, îmi respectă totuşi ţeasta! În gură-i capu-mi vir, orice să mi se-ntâmple; O *glumă* doar – şi ar trosni a mele tâmple! Renunţ la fulgerul privirii-acuma, Când preţul *vieţii* mele este *gluma*; Iar biciul şi pistolul mi le-arunc: Mă-nchin *curat*, precum am fost ca prune-ştiţi voi sălbăticiunea cum se cheamă?

— Cinstită lume!

— Hai la panoramă!!

Înhlânzitorul de fiare dispare în *cort*, *în sunet de cimbal răpăit de tobă*.

Actul întâi

Atelier spaţios.

— La dreapta, *în planul doi*, *uşa de la intrare*, *în planul întâi*, *uşă laterală spre dormitor. În mijloc*, *un podium*, *în dosul acestuia*, *un paravan. În faţa podiumului*, *un covor de Smirna*. *La stânga*, *în planul întâi*, *două şevalete*. *Pe cel mai din spate*, *bustul unei tinere fete*. *De cel mai din faţă se sprijină o pânză întoarsă. În faţa şevaletelor*, *cam spre mijlocul planului întâi*, *un divan*. *Pe el*, *o blană de tigru*. *Lângă peretele din dreaptadouă fotolii. În planul doi*, *o scară dublă*.

SCENA I

Schwarz şi Schön

Schön (*stând pe un colţ al divanului*, *examinează bustul de pe şevaletul mai retras*}: Ştii că doamna îmi apare sub o latură cu totul nouă?

Schwarz (*cu pensula şi paleta în mină*, *stă în spatele divanului*): încă n-am pictat pe nimeni cu o expresie a feţei atât de schimbătoare.

— Abia mi-a fost cu putinţă să fixez definitiv o singură trăsătură.

Schbn (*arătând spre tablou*, *privindu-l pe Schwarz*): Găseşti aşa ceva aici?

Schwarz Am făcut tot ce se poate ca, prin conversaţia mea din timpul şedinţelor, să-i aduc măcar o fărâmă de linişte în suflet.

Schön Atunci înţeleg deosebirea.

Schwarz moaie pensula în ulcica cu vopsele şi îngroaşă trăsăturile feţei.

Schön Crezi că-n felul acesta va semăna mai mult?

Nu-ţi mai rămâne decât s-o tratezi cu măiestrie cât se poate de scrupulos.

Schön ia spune-mi…

Schwarz (*dându-se înapoi*): Pe de altă parte, şi culoarea mi-a reuşit. Schön (*privindu-l*): Ai iubit vreodată-n viaţa dumitale o femeie? Schwarz (*se îndreaptă spre şevalet, aplică o culoare şi se retrage în direcţie opusă*): Motivul încă nu-i destul de reliefat. Încă nu se vede cum trebuie că-i vorba de un trup viu.

Schön Nu mă-ndoiesc că lucrarea-i bună.

Schwarz Dacă vreţi să veniţi încoace.

Schön (*ridicându-se*): Trebuie că i-ai istorisit adevărate poveşti de groază. Schwarz Cât mai departe.

Schön (*dându-se îndărăt, răstoarnă pânza rezemată de sevă letul mai avansat*): Pardon…

Schwarz (*ridicând cadra*): O, nu-i nimic…

Schön (*uimit*): Ce-i asta…

Schwarz o cunoaşteţi?

Schön Nu.

Schwarz (*aşază tabloul pe şevalet. Se vede o damă costumată în Pierrot şi având o bâtă lungă de cioban în mină*); Un portret costumat.

Schön Dar e foarte reuşită.

Schwarz o cunoaşteţi?

Schön Nu. Şi în costum?

Schwarz încă nu-i gata.

Schön Desigur.

Schwarz Ce să-i faci! în timp ce-mi pozează, am plăcerea să mă-ntreţin cu bărbatu-su.

Schön Spune-mi

Schwarz Despre artă, firește, ca să-mi sporesc şansele.

Schön Cum ai reuşit s-o cunoşti pe-această fiinţă-ncmtătoare?

Schwarz Cum se-ntâmpla de-obicei. Mă trezesc c-un bondoc bătrân şi hodorogit care vine şi mă-ntreabă dacă pot să-i pictez nevasta. Păi, de ce nu? Fie şi zbârcită ca pământul. În altă zi, fix la zece, uşile se deschid brusc şi pântecosul împinge din urmă acest înger. Mai simt şi azi cum îmi tremurai genunchii. Un lacheu voinic, bine legat, cu ui pachet sub braţ. Că unde-i garderoba. Vă-nchipuiţi situaţia mea. Deschid uşa de colo. (*Arătând spre dreapta*.) Ca prin minune, totul era-n ordine.

Dulcea făptură se strecoarănăuntru, iar bătrânul se proţăpeşte ca o lespede-n faţa uşii. După două minute apare în acest costum de

Pierrot. (*Dând din cap*.) N-am pomenit nicicând aşa ceva. (*Se duce spre dreapta şi se holbează la uşa dormitorului*.) Schön (*care l-a urmărit cu privirea*): Şi pântecosul stă de strajă?

Schwarz (*întorcându-se*): Tot corpul în deplin acord cu imposibilul costum, ca şi când în acesta ar fi venit pe lume. Felul ei de-a-şi îngropa coatele-n buzunare, de-a-şi ridica picioruşele de pe covor – îmi urcă sângele-n cap… Schön. Se citeşte-n tablou.

Schwarz (*dând din cap*): De-alde noi, ştiţi…

Schön Aici modelul conduce conversaţia.

Schwarz Nici n-a deschis gura.

Schön E cu putinţă?!

Schwarz Permiteţi-mi să v-arăt costumul. (Iese *prin dreapta*.)

Schön (*singur*, *în faţa Pierrot-ului*): O frumuseţe diabolică, (*în faţa tabloului cu bustul*.) Aici e mai mult fond. (*Venind din faţă*.) E încă tânăr pentru vârsta sa.

Schwarz (*revine cu un costum alb de atlaz*): Ce fel de material o fi?

Schön (*pipăind stofa*): Atlaz.

Schwarz şi doar o singură piesă.

Schön Oare cum intră-n el?

Schwarz Asta nu vă pot spune.

Schön (*apucând costumul de craci*): Ce ţurloaie uriaşe!

Schwarz Pe stângul şi-l suflecă.

Schön (*privind tabloul*): Până peste genunche!

Schwarz. Se răsfaţă.

Schön şi ciorapi transparenţi?

Schwarz Mai ales ăştia trebuie pictaţi.

Schön O, vei fi-n stare.

Schwarz Simplă cochetărie!

Schön Ce te conduce spre această nfiorătoare bănuială?

Schwarz sunt lucruri pe care pedanteria noastră nici nu le visează \ (*Duce costumul în dormitor*.) Schön (*singur*): Dacă dormi…

1 Citat liber din Shakespeare, *Hamlet*, I 5.

Schwarz

Schön Schwarz Schön Schwarz

Schön Schwarz

Schön

Schwarz
Goll
Schön
Lulu
Goll
Schön
Lulu
Goll
Lulu
Goll
Lulu
Schön Goll Lulu Schön
Goll Lulu
(*revine*, *se uită la ceas*): De altfel, dacă doriţi S-o cunoaşteţi.
Nu.
Trebuie să sosească-ntr-o clipă.
De câte ori va trebui să-ţi mai pozeze doamna?
O să mai îndur chinurile lui Tantal mai bine de trei luni.
Mă refeream la cealaltă.
Iertaţi-mă. Cel mult de trei ori. (*Conducându-l spre uşă*.) în cazul în care doamna vrea să-şi lase costumul la mine.
Cu plăcere. Nu uita să mai treci pe la mine.
(*Se ciocneşte în uşă de dr*. *Goli*.) Pentru numele lui Dumnezeu!
SCENA II
Dr. *Goli*. *Litiu*. *Cei dinainte*.
Daţi-mi voie să vă prezint…
(*către Schön*): Ce căutaţi pe-aici?
(*sărutându-i mâna lui Lulu*): Doamnă consilier medical.
Nu cumva aveţi intenţia să plecaţi?
Ce vânt v-aduce pe-aici?
M-am uitat la portretul logodnicei mele.
(*venind în faţă*): E logodnica dumneavoastră?
Aşadar, şi dumneavoastră sunteţi client aici?
(*în faţa tabloului cu bustul*): Priveşte! Fascinant!
Fermecător!
(*uitându-se în jur*): O ţineţi ascunsă pe-aici pe undeva?
Deci acesta-i dulcele copil minune care v-a făcut om…
Pozează mai mult după-masa.

Şi nu spuneţi nimănui nimic?

(*întorcându-se*): E chiar aşa de serioasă?

Probabil, o consecinţă a perioadei cât a stat la pension, doamnă.

(*în faţa tabloului cu bustul*): Se vede că a suferit o profundă transformare.

Acum însă nici n-o mai puteţi lăsa mult s-aştepte.

Peste două săptămâni am de gând s-anunţ logodna.

Goll Lulu

Goll

Lulu Goll Lulu Schön

Lulu Schwarz

Goll

Schön

Goll

Schön

Goll

Schön

Goll

Schön

Goll

Schön

Goll

Schön

Schwarz

Goll

Schön Goll

Schwarz Lulu

(*către Lulu*): Să nu pierdem vremea! Hop! (*către Schön*): închipuiţi-vă, am venit la trap pe podul cel nou. Eu însămi am mânat caii.

Schön vrea *să-şi* ia *rămas bun*.

Nu, nu. Noi doi vom continua discuţia. Hai, Nelli. Hop!

Acuma vine rândul meu!

Apelles al nostru a şi-nceput să-şi lingă pensulă. Mi-am imaginat treaba asta mult mai amuzantă. Oricum, aveţi satisfacţia de-a ne procura cea mai aleasă plăcere.

(*venind din dreapta*): Staţi că v-arăt eu! (*în faţa uşii de la dormitor*): Dacă doamnă consilier medical superior vrea să fie atât de

amabilă. (*închide uşa după ea şi se opreşte în faţa ei.*) în contractul nostru de căsătorie am botezat-o Nelli.

Aşa da, înţeleg. Ce părere-aveţi de asta? De ce nu-i spuneţi mai bine Mignon? Ar fi o idee. Nu mi-a trecut prin cap. Credeţi că numele contează atât de mult? Hm-ştiţi, eu n-am copii.

(*scoţându-şi portţigaretul din buzunar*): Dar sunteţi căsătorit de-abia de câteva luni. Mulţumesc. Nu-mi doresc copii. Fumaţi o ţigară?

(*servindu-se*): îmi ajunge că-i ea un copil în toată legea. (*Către Schwarz*:) Spune-mi, ce face de fapt mica dumitale dansatoare?(*întorcându-se către Schwarz*): Dumneata şi o dansatoare?

Doamna mi-a pozat numai din amabilitate. O cunosc dintr-o excursie a Asociaţiei Sfânta Cecilia. (*către Schön*): Hm – cred că iar ne prinde furtuna.

Pesemne cu toaleta nu merge-aşa de repede! Merge ca fulgerul! Femeia trebuie să fie expertă în specialitatea ei. Ca fiecare în meseria lui, pentru ca viaţa să nu degenereze în cerşetorie. (*Strigă*:) Hop, Nelli!

(*la uşă*): Doamnă consilier medical superior! (*dinăuntru*): îndată, îndată.

GOLL SCHÖN
Lulu
ScHÖN
Lulu
ScHÖN
Lulu
ScHÖN
GOLL ScHÖN
Lulu
Schön
Lulu
Schön
Lulu
Goll
Schwarz
Goll Schön
Goll Lulu Goll Lulu
Schön

(*către Schön*): Nu-i înţeleg pe imbecilii ăştia. Eu îi invidiez.

Aceşti imbecili nu cunosc nimic mai sfânt decât foamea lor. Ei se simt mai bogaţi decât noi care avem o rentă de treizeci de mii de mărci. De altfel, nu puteţi judeca un om care de mic copil şi-a câştigat pâinea cu pensulă. Asuma-ţi-vă numai răspunderea să-l finanţaţi. E-o problemă de aritmetică. Mie-mi lipseşte curajul moral. Evident, ţi-ai frige uşor degetele… (*ieşind din dormitor în costum de Pierrot*); Iată-mă!

(*se-ntoarce, după o pauză*): Superb! (*vine mai aproape*): Ei? Umiliţi până şi cea mai îndrăzneaţă fantezie. Cum mă găsiţi?

O imagine în faţa căreia artă e pusă-n situaţia să dispere. Chiar nu credeţi?

(*către Lulu*): Nu vă daţi bine seama ce faceţi. Sunt pe deplin conştientă. Atunci aţi putea fi mai prudentă. Nu-mi fac decât datoria. Sunteţi pudrată? Ce idee?

Are o piele albă cum încă n-am văzut la cineva. I-am şi spus lui Rafael al nostru să nu dea decât foarte puţină atenţie carnaţiei. Eu nici măcar nu mă pot entuziasma de mâzgăleala asta modernă. (*lângă şevalet, preparându-şi culorile*): în orice caz, arta de astăzi datorează impresionismului faptul că poate sta fără să roşească alături de vechii maeştri.

Pe-o ciozvârtă poate fi cumpărată cu totul. Pentru Dumnezeu, numai că nu vă ieşiţi din fire

Lulu se aruncă de gâtul lui Goll şi-l sărută.

Ţi se vede neglijeul. Trebuie să-l tragi mai jos. Şi mai bucuros l-aş dezbrăca. Mă-ncurcă numai. Ar fi în stare să te picteze cu el. (*ia Mta de cioban care stă rezemată de paravan, urcând pe podium, către Schön*): Ce-aţi zice-acum dacă-ar trebui să staţi două ore ca la paradă? Mi-aş vinde sufletul diavolului că să pot schimba cu dumneavoastră.

Goll (*aşezându-se în partea dreaptă*): Veniţi încoace.

Aici e, de regulă, postul meu de observaţie.

Lulu (*ridicându-şi pantalonul sting până la genunche, către Schwarz*): Aşa?

Schwarz Da…

Lulu (*ridicându-l cu o idee mai sus*): Aşa?

Schwarz Da, da…

Goll (*către Schön, care s-a aşezat în fotoliul de lângă el, făcând un gest*): De-aici o găsesc şi mai avantajată.

Lulu (*fără să se mişte*): Te rog! Eu sunt la fel de avantajată din toate părţile.

Schwarz (*către Lulu*): Genunchiul drept puţin mai în faţă, vă rog.

Schön (cu *un gest*): Corpul, probabil, trădează nişte trăsături mai fine…

Schwarz Iluminaţia, cel puţin azi, este întrucâtva acceptabilă.

Goll Trebuie s-o pictezi repede şi cu pricepere! Apucă-ţi pensula puţin mai de sus!

Schwarz Aveţi dreptate, domnule consilier medical.

Schön Trateaz-o ca natură moartă!

Schwarz Aveţi dreptate, domnule doctor. (*Către Lulu*):

Obişnuiaţi să ţineţi capul cu o idee mai sus, doamnă consilier medical.

Lulu (ridicând *capul*): Pictează-mi buzele puţin deschise.

Schön închipuie-ţi că pictezi zăpadă pe gheaţă. Dacă te pasionezi de subiect, arta dumitale devine imediat neartistică.

Schwarz Aveţi dreptate, domnule doctor.

Goll Arta, ştii dumneata, trebuie să redea natură încât să te poţi bucura de ea măcar *spiritual*.

Lulu (*deschizând puţin gura*, *către Schwarz*): Uite-aşa.

Le ţin întredeschise.

Schwarz De îndată ce-apare soarele, zidul de peste drum aruncă aici nişte reflexe calde.

Goll (*către Lulu*): Trebuie să te comporţi, în situaţia ta, în general, ca şi când Velásquez al nostru nici nu s-ar afla aici.

Lulu Pictorul, de fapt, nici nu-i om.

Schön Nu cred că, pornind de la o excepţie lăudabilă, aveţi dreptul să trageţi concluzii aşa, fără multă vorbă, privitoare la întreaga tagmă.

Schwarz (*îndepărtându-se de şevalet*): Ar fi trebuit să-mi închiriez astă-toamnă un alt atelier.

Schön (*către Goli*): Ce voiam să vă-ntreb – aţi văzut-o cumva pe mica O'Morphi în rol de pescuitoare de perle din Perú?

Goll Mâine-o văd pentru a patra oară. Prinţul Polosov m-a dus acolo. De-ncântare, părul i-a redevenit blond închis.

Schön Aşadar, şi dumneavoastră o găsiţi atât de formidabilă?

Goll Cine-ar îndrăzni să-şi dea părerea anticipat despre aşa ceva!

Lulu Cred c-a bătut cineva la uşă.

Schwarz Scuzaţi-mă un moment. (*Se-ndreaptă spre uşă şi*

deschide.)

Goll Poţi să-i zâmbeşti liniştită puţin mai natural.

Schön N-o să i se-ntâmple absolut nimic.

Goll Ei, bravo!

— De ce stăm noi doi aici!

SCENA III

Alwa Schön. *Cei dinainte*.

Alwa (*din dosul paravanului*): Se poate intra?

Schön Fiul meu.

Lulu E domnul Alwa!

Goll Poftiţi, nu vă jenaţi!

Alwa (*păşind în faţă*, *îi întinde mâna lui Schön şi lui Goll*): Domnule consilier medical… (*întorcâ*ndu-*se către Lulu*:) Oare nu mă-nşel?

— O, de-aş putea să v-angajez numai pentru rolul meu principal!

Lulu Pentru piesa dumneavoastră poate n-aş dansa destul de bine.

Alwa Dar aveţi un profesor de dans cum nu-ntâlneşti pe nicio scenă din Europa.

Schön Ce te-aduce-aici?

Goll Poate-aţi comandat şi dumneavoastră, pe-ascuns, portretul cuiva?

Alwa

Goll Alwa

Goll

Alwa

Goll

Schön

Goll

Alwa

Goll Alwa

Schön

Alwa

Goll

Alwa

Goll

Alwa

Goll

Schön
Alwa
Goll Alwa Goll Alwa
Goll Alwa
Goll Lulu Alwa repetiţia genecostu
(*către Schön*): Voiam râla.
„*Schön se ridică*.
Aveţi chiar azi o repelij
Se-nţelege. Veniţi şi dumneavoastră. FeslU Tirier minute trebuie să fiu pe scenă. (*Către Lulu*:) Nefericitul de mine!
Am uitat de-a binele – cum se cheamă baletul dumneavoastră? Dalailama.
„Credeam că autorul se află la balamuc., Vă referiţi la Nietzsche, domnule consilier medical. Aveţi dreptate. Mereu îi confund. Eu am dat o mina de ajutor budismului să se pună –.: pe picioare.
După picioare se cunoaşte autorul dramatic… Corticelli dansează în rolul tânărului Buddha, ca şi când ar fi născută pe Gange. Pe vremea când trăia maică-sa, dansa cu picioarele…; –., Apoi, odată liberă, a dansat cu mintea…
Acum dansează cu inima! Dacă vreţi s-o vedeţi…; Mulţumesc. Veniţi totuşi cu noi! Imposibil!
De altfel, nu mai avem timp de pierdut. Veniţi cu noi, domnule consilier medical. În actul al treilea îl veţi vedea pe Dalailama la mănăstire împreună cu călugării lui… M-ar interesa numai tânărul Buddha. Ce vă-mpiedică?…
(; Nu se poate. Nu se poate… După aceea vom merge la Peters. Acolo veţi putea „da expresie admiraţiei dumneavoastră… Nu mai stăruiţi. Vă rog. v. Veţi vedea maimuţele dresate, pe cei doi brah – mani, fetiţele…
I. Scutiţi-mă de fetiţe, pentru numele lui Dumnezeu!
Rezervaţi-ne pentru luni o lojă lângă scenă, domnule Alwa! Cum vă puteaţi îndoi de asta, doamnă?

GOLL
Alwa
GOLL
SCHÖN
GOLL

Alwa
GOLL
SCHÖN
GOLL
Alwa
GOLL
Alwa
GOLL
SCHÖN
SCHWARZ
Lulu
Până mă-ntorc, ifernalul Breughel îmi strică tot tabloul!
Asta n-ar fi totuşi o nenorocire. S-ar retuşa.
Dacă nu-i explici lui Caravaggio fiecare trăsătură de penel…
Eu consider, de altfel, temerile dumneavoastră neîntemeiate.
Cu proxima ocazie, domnilor!
Brahmanii-şi pierd răbdarea! Fiicele Nirvāṇei tremură-n tricouri!
Afurisită mâzgăleala!
O să ni se reproşeze că nu v-am luat cu noi.
În cinci minute mă-ntorc. (*Se postează la stânga*, *în faţă*, *în spatele lui Schwarz*, *şi compară tabloul cu Lulu*.)
(*către Lulu*): Din păcate, mă cheamă datoria, doamnă.
(*către Schwarz*): Aici ar trebui să modelezi puţin mai mult. Părul e nereuşit. Nu eşti chiar pe subiect…
Haideţi…
Atunci, hop! Dar la Peters nu mă duc nici cu zece cai.
(*urmărindu-i pe* Alwa *şi Goli*): Luăm trăsura mea, care aşteaptă jos.
SCENA IV
Schwarz. *Lulu*.
(*se apleacă spre stânga*, *scuipă*): Pfui!
— De s-ar isprăvi odată şi cu viaţa asta!
— Pâinea!
— Pâinea şi botniţa! Acum se răzvrăteşte orgoliul meu de artist. (*După ce aruncă o privire spre Lulu*.) – Societatea asta! – (*Se ridică*, *se dă înapoi*, *spre dreapta*, *o priveşte pe Lulu din toate părţile*, *se aşază din nou în faţa şevaletului*.) Ţi-ar fi greu să alegi.

— Dacă mi-e îngăduit s-o rog pe doamnă consilier medical superior să ridice puţin mai sus mâna dreaptă.

(*ridică bâta de cioban cât poate de sus*; *aparte*): Cine-ar fi crezut cu putinţă!

Schwarz Poate sunt cam ridicol?

Lulu Se-ntoarce-ndată.

Schwarz Nu-mi rămâne decât să pictez.

Lulu El e!

Schwarz (*ridicându-se*): Ei?

Lulu N-auziţi?

Schwarz Vine cineva…

Lulu îmi închipuiam eu.

Schwarz E-ngrijitorul. Mătură scările.

Lulu Slavă Domnului!

Schwarz îl însoţiţi cumva pe domnul consilier medical superior în vizite la pacienţi?

Lulu Atât mi-ar mai lipsi!

Schwarz Căci nu sunteţi obişnuită să rămâneţi singură.

Lulu Avem acasă o menajeră.

Schwarz care vă ţine companie.

Lulu Are mult gust.

Schwarz în ce sens?

Lulu Ea mă-mbracă.

Schwarz Desigur, frecventaţi balurile.

Lulu Deloc.

Schwarz Atunci la ce vă servesc toaletele?

Lulu la dans.

Schwarz Dansaţi într-adevăr?

Lulu Ceardaş – zamacueca – skindance…

Schwarz şi asta nu vă repugnă?

Lulu Mă găsiţi respingătoare?

Schwarz Nu mă-nţelegeţi.

— Cine vă dă lecţii?

Lulu El.

Schwarz Cine?

Lulu El.

Schwarz El?

Lulu Cânta la violină.

Schwarz Cunoşti în fiecare zi o nouă faţă a lumii.

Lulu Am învăţat la Paris. Luam ore de la Eugenie Fougere. M-a lăsat să-i copiez şi costumele.

Schwarz şi cum sunt?

Lulu Rochiţe verzi, dantelate, până la genunchi, numai volane, decoltate bineînţeles, foarte decoltate şi teribil de corsetate. Jupon verde închis, apoi din ce în ce mai deschis. *Dessousrile* albe ca zăpada, cu dantelă de un laţ de palmă…

Schwarz Nu mai pot…

Lulu Dar pictaţi odată!

Schwarz (*răzuind*, *cu spatula*): Nu vă e frig?

Lulu Ferească Domnul! Nu. Cum de v-a trecut prin minte asemenea-ntrebare? Vă e aşa de frig?

Schwarz Azi nu. Nicidecât.

Lulu Slavă Domnului că poţi respira!

Schwarz Cum adică…

Lulu inspiră adânc.

Schwarz Renunţaţi, vă rog! – (*Sare în sus*, *aruncă pensula şi paleta*, *umblă în sus şi în jos*.) Lustragiul, cel puţin, are de-a face numai cu picioarele lor. Crema nici nu-l costă mult. Dacă eu n-am ce mânca mâine la cină, nicio damicelă din lumea bună n-o să mă-ntrebe dacă mă pricep să mănânc stridii.

Lulu Dar ăsta-i un monstru!

Schwarz (*reia lucrul*): Ce l-o fi minat şi pe tip la repetiţia asta?!

Lulu şi eu preferam să fi rămas aici.

Schwarz Noi suntem pe drept cuvânt martirii meseriei noastre!

Lulu N-aş vrea să vă fac rău.

Schwarz (*şovăitor*, către *Lulu*): Dacă vreţi – stângul – pantalonul – puţin mai sus…

Lulu Aşa?

Schwarz (*se-ndreaptă spre podium*): Daţi-mi voie…

Lulu Ce-aveţi de gând?

Schwarz să v-arăt.

Lulu Nu ţine.

Schwarz sunteţi nervoasă… (*Vrea să-i apuce mina*.)

Lulu (*îi aruncă hâţa în faţă*): Lasă-mă-n pace! (*Se repede spre uşa de la intrare*.) Nici gând să pui mâna pe mine.

Schwarz Dumneata nu-nţelegi de glumă.

Lulu Ba da, înţeleg eu totul. Dă-mi drumul. Cu forţa nu vei obţine nimic de la mine. Întoarce-te ia locul dumitale. N-ai niciun drept să te ţii de capul meu. (*Se refugiază în spatele divanului*.) Aşază-te la şevalet.

Schwarz (*vrea să vină după divan*): Numai după ce te-oi pedepsi pentru capriciile dumitale.

Lulu (*ferindu-se*): Pentru asta însă va trebui mai întâi să mă prinzi. Potoleşte-te, n-o să pui mâna pe

SCHWARZ

Lulu

Schwarz

Lulu Schwarz

Lulu

SCHWAKZ

Lulu

Schwarz Lulu

Schwarz Lulu

Schwarz

Lulu

Lulu Schwarz

Lulu mine.

— Cu rochie lungă ţi-aş fi căzut de mult în mina.

— Dar în costum de Pierrot… (*aruncându-se cât e de lung peste divan*): Te înhaţ eu!

(*îi trânteşte blana de tigru peste cap*): Noapte bună! (*Sare peste podium, se caţără pe scara dubla*.) Ignor toate oraşele pământului…(*descotorosindu-se de învelitoare*): Afurisita asta de blană!

Întind mâna spre boltă şi-mi prind stelele-n păr. (*căţărându-se după ea*): Am să scutur până vei cădea.

(*urcându-se şi mai sus*): Dacă nu-ncetezi, răstorn scara. Lasă-mă de picioare.

— Domnul să apere Polonia! (*Răstoarnă scara, sare pe podium şi-i aruncă lui Schwarz, care se scoală de jos, paravanul în cap. Fugind în faţă lungă şevalete*.) Ţi-am spus că n-o să pui mâna pe mine. (*venind în faţă*): Hai să facem pace. (*Vrea s-o cuprindă*.)

Scuteşte-mă sau… (*îi aruncă în cale şevaletul cu bustul*, încât *acestea se prăbuşesc la pământ şi se rup*.)

(*scoţând un ţipăt*): Doamne, fie-ţi milă! (*în planul doi, la stânga*): Dumneata ai făcut spărtura.

Sunt ruinat! Zece săptămâni de trudă, călătoria mea, expoziţia mea!

— Acum nu mai am nimic de pierdut. (*Se repede după ea.*) (*sare peste divan, peste scara prăbuşită, vine peste podium în faţă*): Un şanţ!

— Să nu cazi în el! (*Calcă tabloul cu bustul.*) A făcut alt om din el! (*Cade pe burtă.*)

(*împiedicându-se de paravan*): Nu mai ştiu ce-i mila.

(*în planul doi*): Acum lasă-mă-n pace.

— Mă apucă ameţeala.

— O, Doamne! O, Doamne!... (*Vine în faţă şi cade pe divan.*)

Schwarz zăvorăşte uşa. Apoi se aşază lângă ea, îi ia mâna şi i-o acoperă cu sărutări, se opreşte; se vede că-i muncit de o luptă lăuntrică.

(*îşi ridică ochii*): Se poate-ntoarce.

Cum te simţi?

Ca şi când aş fi căzut în apă...

105

Schwarz Te iubesc.

Lulu Am iubit cândva un student.

Schwarz Nelli...

Lulu cu douăzeci şi patru de cicatrice...

Schwarz Te iubesc, Nelli.

Lulu Nu mă cheamă Nelli.

Schwarz o sărută.

Lulu Mă cheamă Lulu.

Schwarz Te voi numi Eva.

Lulu Nu ştii cât o fi ceasul?

Schwarz (*uitându-se la ceas*): *Zece* şi jumătate.

Lulu ia ceasul şi-i deschide capacul.

Schwarz Tu nu mă iubeşti.

Lulu Ba da... E zece şi treizeci şi cinci de minute.

Schwarz Dă-mi un sărut, Eva!

Lulu (*îl ia de bărbie şi-l sărută, aruncă ceasul în aer şi-l prinde iar*): Dumneata miroşi a tutun. Schwarz De ce nu mă tutuieşti?

Lulu Ar fi neplăcut.

Schwarz Te prefaci!

Lulu Ba dumneata te prefaci, am impresia.

— Eu să mă prefac? Cum poţi gândi una ca asta?

— *N-am avut niciodată nevoie de aşa ceva*. Schwarz (*se ridică*

uluit, trecându-şi palma peste frunte):

Atotputernicule! Cât de neştiutor sunt!... Lulu (*ţipă*) Numai să nu mă omori!

Schwarz (*răsucindu-se brusc*): Tu n-ai iubit niciodată... j

Lulu (*ridicându-se pe jumătate*): Dumneata n-ai iubit niciodată...

Goll (*de afară*): Deschideţi!

Lulu (*a sărit în sus*): Ascunde-mă! O, Doamne! Ascunde-mă! Goll (*bătând în uşă*): Deschideţi!

Schwarz vrea să se ducă la uşă.

Lulu (*îl opreşte*): Mă omoară-n bătăi.

Goll (*bătând în uşă*): Deschideţi!

Lulu (*lăsându-se în jos în faţa lui Schwarz, îi cuprinde genunchii*): Mă omoară-n bătăi.

bătăi. Schwarz Ridică-te...

Mă omoară-n

Uşa cade trosnind în atelier.

SCENA V

Goll. Cei dinainte.

Goll (*cu ochii însângeraţi, se năpusteşte cu bastonul ridicat asupra lui Schwarz şi Lulu*): Clinilor!

— Cii... (*Gâfâie, câteva secunde se zbate lipsit de aer şi se prăbuşeşte cu faţa-n jos pe podea.*)

Lui Schwarz îi tremură genunchii. Lulu s-a refugiat lângă uşă. Pauză.

Schwarz

Lulu Schwarz

Lulu Schwarz

Lulu

Schwarz

Lulu

Schwarz

Lulu

Schwarz

Lulu

(*apropiindu-se de Goll*): Domnule – domnule consi – domnule consilier – domnule consilier medical.

(*în uşă*): Fă mai întâi ordine-n atelier. Domnule consilier

medical superior. (*Se apleacă*.) Domnule… (Se *retrage*.) Şi-a zgâriat fruntea. Ajută-mă să-l culc pe divan. (*se dă înapoi îngrozită*): Nu, nu…(*încearcă să-l întoarcă pe spate*): Domnule consilier medical. Nu aude.

Dar ajută-mă odată!

Nici amândoi nu-l putem ridica.

(*ridicându-se*): Trebuie să trimitem după doctor.

E groaznic de greu.

(*luându-şi pălăria*): Fii atât de amabilă, te rog, şi fă puţină ordine până mă-ntorc. (*Iese*.)

SCENA VI

Lulu. *Goll*.

Odată sare-n sus. – (*Insistent*:) Puşi!

— Nu dă niciun semn. – (*Vine în faţă descriind un arc larg*.) Mă supraveghează şi-mi observă fiecare pas pe care-l fac. Nu mă pierde din ochi. – (*îl mişcă cu vârful piciorului*.) Puşi! – (*Retrăgându-se*.) Nu glumeşte.

— Dansul s-a terminat.

— Mă lasă să m-aşez.

— Ce să fac? – (*Se apleacă spre pământ*.)

SCHWARZ

Lulu

SCHWARZ

Lulu

SCHWARZ

Lulu

SCHWARZ

Lulu

SCHWARZ

Lulu

SCHWARZ

Lulu

SCHWARZ

Lulu

Schwarz

Lulu

Schwarz

Lulu

Schwarz

Lulu

Schwarz
Lulu
Schwarz
Lulu
Schwarz
Lulu
Schwarz
Lulu
Schwarz
Lulu
Schwarz
Lulu
Un chip complet străin! – (*Ridicându-se*.) Şi nimeni care să-i facă ultimul serviciu.
— Dezolant…
SCENA VII
Schwarz. *Cei dinainte*.
Încă nu şi-a revenit în fire?
(*în planul întâi, la stânga*): Ce să mă fac…
(*aplecat* deasupra *lui Goli*): Domnule consilier medical.
Sunt gata-gata să cred că nu glumeşte.
Vorbeşte cuviincios!
El nu mi-ar spune una ca asta. Îmi dă voie mie să conduc dansul când el nu se simte bine.
Doctorul trebuie să sosească dintr-o clipă-ntr-alta.
Medicamentele nu-i folosesc la nimic.
Dar în asemenea cazuri faci totuşi ce poţi.
El n-are încredere în aşa ceva.
Nu vrei cel puţin să te schimbi?
Ba da.
— Imediat.
Atunci ce mai aştepţi?
Te rog…
Ce anume…?
Închide-i ochii.
Eşti îngrozitoare.
Nu chiar atât de îngrozitoare ca dumneata.
Ca mine?

Ai o fire de criminal.

Oare nu te tulbură deloc momentul ăsta?

Mă afectează şi pe mine.

Acum taci odată, rogu-te.

Te afectează şi pe dumneata.

Nici n-ar fi cazul, de fapt, s-o mai spui cuiva într-un asemenea moment.

Te rog…

Fă ce ţi se pare dumitale necesar. Eu nu ştiu.

(*la dreapta lui Goli*): Se uită la mine.

(*la stânga lui Goli*): Şi la mine…

Eşti un fricos!

Schwarz (*închide ochii lui Goli cu batista*): E prima dată în viaţa mea când sunt condamnat să fac treaba asta.

Lulu N-ai mai făcut-o şi mamei dumitale?

schwarz (*nervos*): Nu.

Lulu Ai fost plecat?

Schwarz Nu!

Lulu Sau ţi-a fost frică?

Schwarz (*violent*): Nu!

Lulu (*se retrage speriată*): Nu voiam să te supăr.

Schwarz – Ea încă-i în viaţă.

Lulu Atunci tot mai ai pe cineva.

Schwarz E săracă lipită.

Lulu Mie-mi spui!

Schwarz Nu-ţi bate joc de mine!

Lulu Acuma sunt bogată…

Schwarz E-nspăimântător. (*Se deplasează spre stânga.*) Şi cât e de vinovată!

Lulu (*aparte*): Ce să mă fac?

Schwarz (*aparte*): Complet abrutizată!

Schwarz la stânga, *Lulu la dreapta*, *se privesc bănuitori*.

Schwarz (*se îndreaptă spre ea*, *îi ia mâna*): Priveşte-mă în ochi!

Lulu (*temătoare*): Ce-ai de gând…?

Schwarz (*o conduce spre divan*, *o invită să ia loc lângă el*):

Priveşte-mă-n ochi!

Lulu văd un Pierrot în ei.

Schwarz (*o îndepărtează de la sine*): Maimuţăreală blestemată!

Lulu Trebuie să mă schimb.
Schwarz (*o reţine*): O-ntrebare…
Lulu Am dreptul să nu răspund.
Schwarz (*din nou* lângă *divan*): Eşti în stare să spui adevărul?
Lulu Nu ştiu.
Schwarz Crezi într-un creator?
Lulu Nu ştiu.
Schwarz Poţi jura pe ceva?
Lulu Nu ştiu. Lasă-mă! Eşti nebun!
Schwarz în ce crezi?
Lulu Nu ştiu.
Schwarz N-ai suflet?
Lulu Nu ştiu.
109
SCHWARZ
Lulu
SCHWARZ
Lulu Schwarz Lulu Schwarz
Ai iubit vreodată?
Nu ştiu.
(*se ridică*, *face câţiva paşi spre stânga*; *aparte*)
Nu ştie!
(*fără să se mişte*): Nu ştiu.
(*cu privirea la Goli*): El ştie…
(*apropiindu-se de el*): Ce vrei să ştii?
(*indignat*): Du-te, îmbracă-te!
Lulu trece *în dormitor*.
Actul al doilea
Schwarz
Lulw
SCENA VIII
Schwarz. *Goli*.

Aş vrea să schimb cu tine, mortule! Ţi-o dau înapoi. Îţi dau şi tinereţea mea pe deasupra. Îmi lipseşte curajul şi credinţa. Am fost nevoit să rabd prea mult. E prea târziu pentru mine. Ni sunt făcut pentru fericire. Am o teamă infernală, de ea. Trezeşte-te! Nu m-am atins de ea. Iată, deschide gura.

— Gura deschisă şi ochii-nchişi, ca la copii. La mine e invers.

Trezeşte-te! Trezeşte-te! (*îngenunchează şi-i leagă batista pe sub bărbie*.) Mă rog de-aici lui Dumnezeu, să-mi dea tăria de-a fi fericit. Să-mi dea puterea şi libertatea sufletească de-a fi doar un pic fericit. *De dragul ei, numai de dragul ei*.

SCENA IX

Litiu. *Cei dinainte*.

(*apare din dormitor, complet îmbrăcată, cu pălăria pe cap, cu mâna dreaptă la subsuoara stingă*; *către Schwarz, ridicând braţul stâng*): Vrei să mă-nchei aici? Mie-mi tremură mâna.

SCHWARZ

Lulu

Schwarz

Lulu

Schwarz

Lulu

Schwarz

Salon foarte elegant. La dreapta, în planul doi, uşa de la intrare. În planul întâi, la dreapta şi la stânga, draperii. Spre cea din stânga duc nişte trepte. Pe peretele din spate, deasupra căminului, într-o splendidă ramă cu încrustaţii aurii, portretul lui Lulu în costum de Pierrot. La stânga, o oglindă înaltă. În faţa ei, un şezlong. La dreapta, un birou din lemn de abanos. În mijloc, câteva fotolii pe lângă o măsuţă chinezească.

SCENA I

Lulu. *Schwarz*. Apoi *Henriette*.

Lulu, într-un capot verde de mătase, stă nemişcată în faţa oglinzii, îşi încreţeşte fruntea, îşi trece mâna peste ea, îşi masează faţa, se desparte de oglindă cu o privire indispusă, aproape mânioasă, face câţiva paşi spre dreapta întorcându-se de mai multe ori, deschide o casetă de pe birou, îşi aprinde o ţigară, caută printre cărţile de pe birou, ia una în mină, se întinde pe şezlongul din faţa oglinzii, lasă – după ce citeşte un moment – să-i cadă cartea, dă grav din cap, reia lectura.

(*cu pensula şi paleta în mină, intră din dreapta, se apleacă deasupra lui Lulu, o sărută pe frunte, urcă treptele din stânga, se întoarce în dreptul draperiei*): Eva! (*zâmbind*): Porunciţi!

Te găsesc extraordinar de fermecătoare astăzi. (*cu o privire în oglindă*): Depinde de pretenţii. Părul îţi emană o răcoare matinală… Tocmai am ieşit din baie.

(*apropiindu-se de ea*): Astăzi am îngrozitor de mult de lucru.

111
Lulu
SCHWARZ
Lulu
SCHWARZ
Lulu
Henriette
Lulu
Schwarz
Lulu
Schwarz
Lulu Schwarz
Lulu Schwarz
Lulu Schwarz
Lulu
Schwarz
Lulu
Asta ţi-o-nchipui tu.

(*pune pensula şi paleta pe covor şi se aşază pe marginea şezlongului*): Ce citeşti? (*citeşte*): Deodată ea auzi o posibilitate de salvare anunţându-se în susul scării. Pentru Dumnezeu, cine scrie atât de zguduitor? (*citeşte*): Era aducătorul scrisorii de valoare*. Pe uşa de la intrare, cu o cutie de pălării pe braţ, pune pe masă o tavă cu scrisori*): Poşta.

— Mă duc cu pălăria la modistă. Coniţa mai are vreo poruncă? Xici una.

Schwarz îi face semn să plece. Henriette, zâmbind şiret, iese.

Ce-ai mai visat astă-noapte? Mă-ntrebi pentru a doua oară astăzi. (*se ridică, ia scrisorile de pe tavă*): Aştept cu nerăbdare veştile. Zilnic mă tem că lumea ar putea să piară. (*întors la şezlong, dându-i lui Lulu o scrisoare*:) Pentru tine.

(*duce scrisoarea la nas*): Corticelli. (*O ascunde în sân.*)

(*parcurgând în grabă o scrisoare*): Dansatoarea mea de zamacueca pusă-n vânzare – pentru cincizeci de mii de mărci! Cine-ţi scrie asta?

Sedelmeier, din Paris. Este al treilea tablou de când ne-am căsătorit. Nu ştiu cum să scap de norocul care-a dat peste mine. (*arătând spre scrisori*): Mai sunt şi altele. (*deschizând un anunţ de*

logodnă): Ia te uită! (*I-l dă lui Lulu*.)

(*citește*): Domnul consilier guvernamental Heinrich Ritter von Zarnikow are onoarea a vă înștiința prea supus logodna fiicei sale Charlotte Marie Adelaide cu domnul dr. Ludwig Schön. (*deschizând o altă scrisoare*): în sfârșit. A trecut o veșnicie până să se decidă pentru logodnă-n fața lumii. Nu-nțeleg, un om puternic, cu atâta influență. În fond, ce-ar putea sta-n calea căsătoriei sale!

Aia pe care-o citești ce-i?

Schwarz o invitație să particip la expoziția internațională de la Petersburg.

— Habar n-am cu ce să mă prezint.

Lulu cu vreo fată fermecătoare, bineînțeles.

Schwarz Dacă vrei să-mi servești drept model.

Lulu Mai sunt, slavă Domnului, destule fete drăguțe.

Schwarz Ar însemna s-ajung față-n față cu un alt model și, dacă-i infernal de picant, n-aș putea să dau întreaga măsură a talentului meu.

Lulu Atunci n-am încotro.

— Oare n-ar merge și culcată?

Schwarz Aranjamentul l-aș lăsa mai bucuros în voia gustului tău. (*împăturind scrisorile*.) Să nu uităm să-l felicităm neapărat pe Schön chiar azi. (*Se mișcă spre dreapta și închide scrisorile în sertarul biroului*.)

Lulu Dar asta am făcut-o de mult.

Schwarz De hatârul logodnicei sale.

Lulu N-ai decât să-i mai scrii o dată.

Schwarz și-acum la lucru! (*își ridică pensula și paleta, o sărută pe Lulu, urcă treptele din stânga, se-ntoarce în dreptul draperiei*.) Eva!

Lulu (*lasă cartea să-i cadă, zâmbind*): Porunciți!

Schwarz (*apropiindu-se de ea*): în fiecare zi am impresia

Că te văd întâia oară.

Lulu Ești îngrozitor.

Schwarz (*se lasă în genunchi în fața șezlongului, îi mângâie mâna*): Tu ești de vină.

Lulu (*dezmierdându-i buclele*): Mă extenuezi.

Schwarz Ești cu adevărat a mea. Nicicând nu ești mai încântătoare ca atunci când – pentru Dumnezeu! – s-ar zice că ești și tu o dată, câteva ore, teribil de uricioasa! Eu nu mai am nimic de când te am pe tine.

— M-am eclipsat cu totul…
Lulu Nu te-agita aşa.
Sună pe coridor.
Schwarz (*tresărind*): Ei, drăcia dracului!
Lulu Nu-i nimeni acasă!
Schwarz Probabil e negustorul de obiecte de artă…
Lulu fie şi-mpăratul Chinei.
Schwarz Un moment. (*Iese*.)
Lulu (*prevestitoare*): – Tu? – tu? – (*închide ochii*.)
113
SCHWARZ
Lulu schigolch
Lulu schigolch
Lulu schigolch
Lulu schigolch
Lulu schigolch
Lulu schigolch Lulu schgolch Lulu
Schigolch
Lulu
Schigolch
(*întorcându-se*): Un cerşetor care, cică, ar fi participat la război. N-am mărunţiş la mine. (*Ridică pensula şi paleta*.). Ar fi şi vremea să m-apuc odată de treabă. (*Iese prin stânga*.) (*îşi aranjează toaleta în faţa oglinzii, îşi dă părul pe spate şi iese afară*.)

SCENA II

Lulu. *Schigolch*.

(*condus înăuntru de Lulu*): Mi-l închipuisem ceva mai stilat; cu puţin mai mult nimb. E cam prăfuit. A cam feştelit-o când a dat cu ochii de *mine*. (*îi oferă un fotoliu*): Cum de poţi să-i şi ceri de pomană?

Anume pentru asta mi-am târât cele şaptezeci şi şapte de primăveri până-aici. Mi-ai spus că dimineaţa nu se-abate de la zugrăveala sa. Nu dormise-ndeajuns. Cât îţi trebuie? Două sute, dacă-i ai gheaţă; din partea mea, fie şi trei. Mi-au şters-o câţiva clienţi. (*se duce la birou şi scotoceşte prin sertare*): Ce obosită sunt!

(*uitându-se în jur*): Asta m-a şi-ndemnat, de fapt. De mult văzusem eu cu satisfacţie cum merg treburile acuma pe la tine prin casă. Ei?

Te trec fiorii. (*Ridicând privirea*.) Ca la mine cu cincizeci de ani

în urmă. În loc de brambureli, pe-atunci mai aveai nişte săbii vechi mâncate de rugină. Măi, să fie-al dracului! tu-ai ajuns departe. (*Scurmând*.) Covoarele… (*îi dă două bancnote*): îmi place să merg desculţă pe ele.

(*privind portretul lui Lulu*): Asta eşti tu? (*clipind din ochi*): Ceva fin? Dacă-i lucru bun. Unul dulce?

Ce anume?

(*se ridică*): Elixir de Spaa.

N-ajută.

— El bea?

Lulu (*ia dintr-un dulăpior de lângă cămin o carafă şi pahare*): încă nu. (*Venind în faţă*.) Răcoreala are efecte atât de diferite!

Schigolch Zugravul răbufneşte?

Lulu (*umplând două pahare*): Se domoleşte el.

Schigolch când se-mbată poţi să-i vezi şi măruntaiele.

Lulu Mai bine nu. (*Se aşază faţă-n faţă cu Schigolch*.)

Hai, povesteşte-mi.

Schigolch Străzile se fac din ce în ce mai lungi, iar picioarele din ce în ce mai scurte.

Lulu şi armonica ta?

Schigolch Primeşte aer fals, ca mine cu astma mea. Mă tot gândesc că nu face să fie reparată. (*Ciocneşte cu ea*.)

Lulu (îşi *deşartă paharul*): Credeam că, la urma urmelor, ai şi…

Schigolch… luat-o din loc?

— Şi eu credeam. Dar când soarele scăpată aşa deodată, tot nu te poţi încă odihni. Sper că la iarnă. Când (*tuşind*) a – a – a – astma asta va şti să găsească un prilej de călătorie.

Lulu (*umplând paharele*): Crezi că s-ar fi putut să te uite.

Schigolch Nu-i exclus, căci nu merge la rând. (*Mângâindu-i genunchiul*.) Ei, ia povesteşte-mi – e mult de când nu te-am văzut – micuţa mea Lulu.

Lulu (*dându-se înapoi*, *zâmbind*): Viaţa e totuşi de ne-nţeles!

Schigolch Ce ştii tu! Eşti încă o copilă.

Lulu încât îmi spui Lulu.

Schigolch Lulu, nu? Ţi-am spus vreodată altfel?

Lulu Nu mă mai cheamă Lulu de când lumea.

Schigolch Ţi-ai schimbat numele?

Lulu Lulu îmi sună cu totul demodat.

Schigolch Copilă! Copilă!

Lulu Acuma mă cheamă…

Schigolch la şi când principiul n-ar rămâne acelaşi!

Lulu Crezi?

Schigolch Cum te cheamă acum?

Lulu *Eva*.

Schigolch Tot un drac!

L» lu' Răspund la numele acesta.

Schigolch (*se uită împrejur*): Aşa ceva am visat pentru tine. Eşti făcută pentru asta. Ce vrea să fie aici?

Lulu (*parfumându-se dintr-o sticluţă*): Heliotrop.

schigolch Lulu schigolch

Lulu schigolch

Lulu schigolch

Lulu schigolch

Lulu schigolch

Lulu schigolch

Lulu schigolch

Lulu schigolch

Lulu schigolch

Lulu schigolch

Lulu schigolch Lulu schigolch Lulu

Miroase mai frumos ca tine? (*strofiindu-l*): Asta n-ar fi cazul să te mai privească.

Cine-ar fi bănuit luxul acesta regesc! Când îmi reamintesc – brr!(*mângâindu-i genunchiul*): Cu ce-ţi mai treci vremea? Mai studiezi franceza? Stau tolănită şi dorm.

Asta-i plăcut. Asta spune ceva. Şi mai departe? Şi mă-ntind – de-mi pârâie oasele. Şi după ce ţi-au pârâit? Ce te interesează?

Ce mă interesează? Ce mă interesează? Mai bine-aş trăi pân' la sfârşitul lumii şi-aş renunţa la toate bucuriile divine decât s-o las pe Lulu a mea în mizerie aici pe pământ. Ce mă interesează? E milostenia mea. Am început, ce-i drept, să pierd din înfăţişarea eului meu mai bun. Dar tot mai am înţelegere pentru lumea asta. Eu nu.

Ţie ţi-e prea bine. (*înfiorându-se*): Imbecilule…

Mai bine ca la bătrânul urs dresat? (*cu nostalgie*): Nu mai dansez…

Pentru ăla era şi timpul.

Acuma sunt… (*Se opreşte*.)

Spune ce-ai pe inimă, copila mea! Aveam încredere-n tine încă de când, afară de ochii tăi mari, nimic nu se putea vedea la tine. Ce eşti acum?

Un animal!…

Ei, fire-ai!

— Şi ce animal!

— Un animal superb!

— Un animal elegant!

— Un animal de lux!

— Atunci am să mă las îngropat.

— Cu prejudecăţile, noi am terminat-o. Chiar şi cu cea privitoare la spălătoarea de cadavre.

Nu-i cazul să te temi că te-or mai spăla!

Nu-i nicio pagubă. Şi-aşa te murdăreşti după aia.

(*stropindu-l*): Doar te-o mai aduce-o dată-n viaţă.

Suntem putregai.

Ia te rog frumos! Mă ung zilnic cu pomezi şi-apoi îmi dau cu pudră.

Şi face, de hatârul filfizonilor. Îţi face pielea ca satinul.

schigolch

Lulu schigolch

Lulu schigolch

Lulu schigolch

ScHÖN

Lulu Schön

Lulu Schön Lulu Schön

Lulu Schön

Lulu Schön

Lulu Schön

Schön

Ca şi când de-aia n-ar fi tot gunoi. Mulţumesc. Eu vreau să stârnesc poftele. Chiar că le stârnim. În curând o să dăm acolo dedesubt un mare ospăţ. O să tot primim la musafiri.

Ai tăi de-abia se vor sătura. Răbdare, fetiţo! Nici pe tine nu te-or pune admiratorii tăi în spirt. Adică Melusina e frumoasă atâta timp cât îşi menţine supleţea. Apoi? La grădina zoologică n-or să te ia.

(*Ridicându-se.*) Graţioasele sălbăticiuniar căpăta crampe la stomac. (*ridicându-se*): îţi ajunge?

Mai şi rămâne, destul ca să-mi sădească un tere-bint pe mormânt.

— Găsesc eu drumul şi singur. (*Iese.*)

Lulu îl conduce şi se întoarce cu dr. Schön.

SCENA III

Lulu. Schön.

Ce face tatăl dumitale pe-aici?

Ce vă priveşte?

De-aş fi soţul dumitale, omul acesta nu mi-ar trece pragul.

Puteţi să mă tutuiţi fără teamă; el nu-i aici.

Mulţumesc pentru cinste.

Nu pricep.

Ştiu. (*Oferindu-i un fotoliu.*) Tocmai despre asta mi-ar face plăcere să vorbesc cu dumneata.

(*aşezându-se nehotărâtă*): De ce nu mi-aţi spus asta ieri?

Te rog, să nu vorbim acum de ieri. Ţi-am spus-o de-acu doi ani.

(*nervoasă*): Aha. Hm.

Te rog să-ţi încetezi vizitele la mine.

Vă servesc un Elixir?

Mulţumesc. Fără Elixir. M-ai înţeles?

Lulu dă din cap.

Bine. Ai de ales.

— Mă obligi să recurg la mijloace extreme – ori te porţi potrivit poziţiei dumitale…

Lulu

SCHÖN

Lulu Schön

ScHÖN

Lulu Schön Lulu Schön

Lulu

Schön

Lulu

Schön Lulu

Schön

Lulu Schön

Lulu

Schön Lulu

Schön

Lulu

Ori?

Ori – mă obligi – va trebui să m-adresez acelei persoane care este răspunzătoare de conduită dumitale.

Gum vă-nchipuiţi una ca asta?

Îl rog pe soţul dumitale să-ţi supravegheze el însuşi cărările.

Lulu se ridică, urcă treptele din stânga.

Unde te duci?

(*strigă după draperie*): Walter! (*ridicându-se*): Eşti nebună?(*întorcându-se*): Va să zică aşa! Fac eforturi supraomeneşti ca să te impun în societate. De numele tău poţi fi de zece ori mai mândra decât de relaţiile intime cu mine… (*coboară treptele, îl cuprinde pe Schön cu braţul după gât*): De ce v-aţi mai teme acum când v-aţi realizat toate dorinţele?

Fără comedii! Mi-am realizat eu toate dorinţele? M-am logodit, în definitiv! Acum doresc să-mi conduc logodnica într-un adăpost curat. (*aşezându-se*): în cei doi ani s-a desfăcut ca o floare, spre bucuria ochilor. Nu-ţi mai trece prea multe cu vederea. Abia acum e femeie-n toată firea. Noi doi ne putem întâlni acolo unde vi se pare mai potrivit. Noi doi nu ne vom întâlni nicăieri decât în compania soţului dumitale! Nici dumneavoastră nu credeţi ce spuneţi… Atunci trebuie să creadă el. Strigă-l! Prin căsătoria lui cu tine, prin ceea ce am făcut eu pentru el, mi-a devenit prieten. (*ridicându-se*): Şi mie. Atunci îmi voi tăia craca de sub picioare. M-aţi legat de mâini. Dumneavoastră vă datorez totuşi fericirea mea. Veţi dobândi o mulţime de prieteni abia când veţi avea iarăşi o soţie tânără şi drăguţă.

Tu judeci femeile după tine!

— El e un suflet de copil. Altfel, de mult ar fi fost pe urma escapadelor tale.

M-am săturat! în cele din urmă tot i-ar veni mintea la cap. Se făleşte că are contractul de căsătorie în buzunar. Oboseala iese la iveală. Acum poate dă-napoi, îşi permite să fie superficial, doar e-acasă. Nu-i un suflet de copil! E banal. N-are educaţie. Nu vede nimic. Nu mă vede şi nu se vede. E orb, orb, orb…

Schön (*mai mult pentru sine*): Dacă i s-ar deschide ochii!

Lulu Deschideţi-i ochii! Decad. Mă neglijez. El nu mă cunoaşte deloc. Ce sunt pentru el? îmi spune odoraş sau drăcuşor mic. Ar spune acelaşi lucru oricărei profesoare de pian. Nu ridică nicio pretenţie. Pentru el toate-s la locul lor. Şi asta pentru că niciodata-n viaţa lui n-a simţit nevoia să aibă relaţii cu femeile.

Schön Dacă ăsta-i adevărul!

Lulu o recunoaşte el însuşi.

Schön Unul care de la vârsta de paisprezece ani portretizează tot felul de terchea-berchea.

Lulu. Se teme de femei. Tremură pentru sănătatea lui.

— *De mine* nu i-e frică!

Schön Câte fete, o, Doamne, nu s-ar considera fericite în locul tău!

Lulu (*rugându-l mieros*): Ispitiţi-l. Vă pricepeţi la asta.

Duceţi-l într-un mediu deocheat. Aveţi cunoştinţe. Pentru el nu sunt decât femeie şi iar femeie. Mă simt aşa de umilită. Va fi mai mânorti de min». El nu cunoaşte deosebirile. Îmi storc creierul zi şi noapte să-l trezesc din amorţeală. În disperarea mea, dansez cancan. El cască şi sporovăieşte ceva despre obscenitate.

Schön Prostii. Doar e artist.

Lulu Cel puţin crede că este.

Schön Tocmai ăsta-i principalul!

Lulu când îi servesc de model. Chiar crede că-i un om celebru.

Schön la asta şi noi am contribuit.

Lulu Crede orice! E suspicios că un hoţ şi se lasă minţit de-ţi pierzi orice respect pentru el. Când ne-am cunoscut, l-am făcut să creadă că n-aş fi iubit niciodată până-atunci…

Schön se trânteşte într-un fotoliu.

Lulu Altminteri, m-ar fi considerat cu siguranţă o creatură nemernică!

119

ScHÖN

Lulu

ScHÖN

Lulu

Schön Lulu

SCHÖN

Lulu

Schön
Lulu
Schön
Lulu
Schön
Lulu
Schön
Lulu
Schön
Lulu

Doamne! dar ai pretenţii exorbitante de la nişte raporturi *legitime*!

N-am niciun fel de pretenţii exorbitante. Chiar îl mai visez adesea pe Goli. El, ce-i drept, nu era banal. E prezent ca şi când n-ar fi plecat niciodată. Numai că umblă parcă desculţ. Nu-i supărat pe mine. E-ngrozitor de trist. Şi-apoi e fricos, ca şi când s-ar afla aici fără permisiunea poliţiei. Altminteri, se simte bine cu noi. Numai că nu se-mpacă cu ideea că de-atunci am aruncat atâţia bani pe fereastră… Tânjeşti după bici! Poate. N-am mai dansat. Educă-ţi-l în acest sens. Ar fi o trudă zadarnică!

Dintr-o sută de femei, nouăzeci îşi educă bărbaţii. Mă iubeşte. E fatal să fie-aşa. Mă iubeşte…

Asta-i o prăpastie de netrecut. Nu mă cunoaşte, dar mă iubeşte! De-ar avea doar o singură idee cât de cât exactă despre mine, mi-ar lega un pietroi de gât şi m-ar azvârli în mare, acolo unde-i apa cea mai adâncă! (*ridicându-se*): Să isprăvim! Cum doriţi.

Eu te-am căsătorit. Eu te-am căsătorit de două ori. Trăieşti în lux. I-am creat soţului tău o situaţie. Dacă ţie nu-ţi ajunge, iar el râde-n pumni de toate astea, renunţ la pretenţiile mele ideale, dar – lasă-mă să ies din joc!

(*pe un ton hotărât*): Dacă aparţin vreunui om din lumea asta, atunci aparţin dumneavoastră. Fără dumneavoastră aş fi – nu vreau să spun unde. Dumneavoastră m-aţi luat de mână, ca să-mi daţi de mâncare, când am vrut să vă fur ceasul. Credeţi că aşa ceva se uită? Oricare altul ar fi chemat sergentul de stradă. Dumneavoastră m-aţi dat la şcoală şi m-aţi învăţat să mă port. Cine-n toată lumea, afară de dumneavoastră, mi-a arătat vreodată simpatie? Am dansat şi-am pozat şi-am. fost bucuroasă că pot să mă-ntreţin din asta. Dar să *iubesc* la

comandă, aşa ceva nu pot!

Schön

Lulu

Schön

Lulu

Schön

(*ridicând vocea*): *Pe mine* lasă-mă să ies din joc. Tu fă ce vrei. N-am venit să fac scandal. Am venit să evit scandalul. Legătura mea mă costă destule sacrificii. Am presupus că, în definitiv, ai fi mulţumită cu un tânăr sănătos, aşa cum o femeie de vârsta ta mai bun nici nu şi-l poate dori. Dacă-mi eşti îndatorată, atunci nu mi te-arunca a treia oară-n cale! S-aştept şi mai mult până-mi pun la loc sigur ceea ce mi se cuvine? Să risc, ca după doi ani să mi se ducă iarăşi de râpă întregul efect al concesiilor mele? La ce-mi foloseşte situaţia ta de femeie măritată, dacă la orice oră din zi eşti văzută intrând şi ieşind de la mine?

— De ce dracu' n-a mai trăit dr. Goli măcar un an! La el erai bine păzită. Atunci mi-aş fi avut soţia de multă vreme-n adăpost! Câte n-aţi fi avut atunci! Copila vă calcă pe nervi. Copila este prea pură pentru dumneavoastră. Copila este educată cu prea multă grijă. Ce-aş avea-mpotriva căsătoriei dumneavoastră? Dar vă-nşelaţi în privinţa dumneavoastră înşivă când credeţi că aveţi dreptul, din cauza iminentei căsătorii, să-mi arătaţi tot dispreţul dumneavoastră! Dispreţul?!

— Am s-o modelez pe copilă cum se cuvine! Dacă e ceva demn de dispreţuit, atunci acestea sunt intrigile tale!

(*zâmbind*): Sunt eu geloasă pe copilă?

— Nici nu-mi poate trece prin gând… Şi, mă rog, de ce copilă? Copila nu-i nici măcar cu un an mai tânără ca tine. Dă-mi libertatea să trăiesc cât mai am de trăit! Oricum ar fi educată, copila are şi ea, întocmai ca tine, cinci simţuri…

SCHWARZ

Lulu Schwarz x «;

SCENA IV

Schwarz. Cei *dinainte*.

(*cu o pensulă în mină*, *sub draperia din stânga*): Ce s-a întâmplat?…

(*către Schön*): Poftim, acum vorbiţi. –… Ce-i cu voi?

121
Lulu
ScHÖN
Lulu
SCHÖN
SCHWARZ
SCHÖN
SCHWARZ
SCHÖN
SCHWARZ
SCHÖN
SCHWARZ
SCHÖN
SCHWARZ
ScHÖN
SCHWARZ
SCHÖN
SCHWARZ
ScHÖN
SCHWARZ
SCHÖN
SCHWARZ
SCHÖN
SCHWARZ SCHÖN SCHWARZ SCHÖN
SCHWARZ
ScHÖN
SCHWARZ
Nimic ce te priveşte… (*violent*): încetează! M-am săturat.

Schwarz o scoate pe Lulu prin stânga.

(*răsfoind o carte de pe masă*): Ar trebui să discutăm.

— Trebuie să am odată mâinile libere. (*revenind*): E un fel de-a glumi? (*arătându-i un fotoliu*): Poftim. Despre ce-i vorba? Te rog.

(*aşezându-se*): Ei?

(*aşezându-se*): Ai prăpădit o jumătate de milion… N-a mai rămas nimic? Nicio leţcaie.

Explică-mi ciudata scenă de-adineaori. Ai prăpădit o jumătate de milion… Dar nu-i nicio crimă.

Ţi-ai creat un nume. Poţi lucra nestingherit. Nu eşti nevoit să-ţi

refuzi vreo dorinţă… Ce-aveţi voi doi împotriva mea? De şase luni te scalzi în toate plăcerile. Ai o soţie pentru calităţile căreia lumea te invidiază şi care merită un soţ pe care să-l poată respecta… Nu mă respectă? Nu.

(*neliniştit*): – Eu provin din cele mai întunecate straturi ale societăţii. Ea vine de sus. Nu nutresc o dorinţă mai aprinsă decât aceea de a-i deveni egal. (*întinzându-i mâna lui Schön.*) îţi mulţumesc.

(*strângându-i mâna aproape năucit*): Te rog, te rog.

(*cu hotărâre*): Vorbeşte! Ţine-o puţin mai sub control. Eu – pe ea? Nu suntem copii! Nu ne pierdem vremea cu fleacuri. Trăim.

— Ea pretinde să fie luată-n serios. Meritele ei îi dau dreptul la asta. Cu ce se-ndeletniceşte?

— Ai prăpădit o jumătate de milion! (*se ridică, ieşindu-şi din fire*): Ea…

Schön
Schwarz
Schön
Schwarz Schön
Schwarz Schön Schwarz Schön
Schwarz
Schön
Schwarz Schön Schwarz Schön
Schwarz Schön
Schwarz Schön
Schwarz Schön

(*îl apucă de umăr*): Nu, nu aceasta-i calea! (*îl poftește să se aşeze.*) Avem de discutat un lucru foarte serios. Cu ce se-ndeletniceşte?

Mai întâi numără pe degete exact ceea ce-i datorezi, iar după-aceea… Ce-nvârte – omule!!

Iar după-aceea fă-te pe tine însuţi răspunzător de greşelile tale şi nu pe altcineva. Cu cine? Cu cine?

Dacă trebuie să ne duelăm cu pistolul… De câtă vreme?

(*evaziv*): – N-am venit aici ca să fac scandal. Am venit să te feresc de scandal. (*clătinând din cap*): – Ai înţeles-o greşit. (*năucit*): Cu asta n-am făcut nimic. Nu pot să te văd trăind mai departe astfel în orbirea ta. Fata merită să fie o doamnă onorabilă. De când o cunosc a evoluat spre bine. De când o cunoşti!

— De fapt, de când o cunoşti? Cam de când avea doisprezece

ani. (*contrariat*): Despre asta nu mi-a spus nimic. Vindea flori în faţă la Alhambra-Cafe. Se strecura desculţă printre clienţi, noapte de noapte, între douăsprezece şi două. Despre asta nu mi-a spus nimic, în privinţa aceasta, bine-a făcut! Eu ţi-o spun că să vezi că n-ai de-a face cu vreo infamie de ordin moral. Fata este, dimpotrivă, excepţional de înzestrată.

Spunea că a fost crescută de-o mătuşă. E vorba de femeia căreia i-am încredinţat-o eu. A fost cea mai bună elevă. Mamele o dădeau de exemplu copiilor lor. Ea are simţul datoriei. Este numai greşeala ta dacă până acum ai neglijat s-o vezi sub înfăţişarea ei cea mai frumoasă. (*suspinând*): O, Doamne…! (*energic*): Fără o, Doamne! în privinţa fericirii pe care-ai gustat-o, nu se poate schimbb nimic. Ce s-a întâmplat s-a întâmplat. Te supraestimezi pe nedrept, o ştii bine, dacă-ţi închipui că eşti în pierdere. E vorba de câştig. Cu „O, Doamne" n-ai câştigat nimic. Un serviciu prietenesc mai mare nu ţi-am făcut până-acum. Îţi

SCHWARZ SCHÖN
SCHWARZ SCHÖN
SCHWARZ SCHÖN
SCHWARZ
SCHÖN SCHWARZ
SCHÖN
SCHWARZ SCHÖN
SCHWARZ ScHÖN
SCHWARZ
ScHÖN
SCHWARZ
ScHÖN
SCHWARZ

vorbesc deschis şi-ţi ofer ajutorul meu. Nu te-a-răta nevrednic de el!

(*de-acum încolo prăbuşindu-se din ce în ce mai mult în sine*): Când am cunoscut-o, mi-a spus că n-a iubit niciodată.

Dacă o văduvă spune una ca asta! îi face cinste că te-a ales de bărbat. Impune-ţi aceleaşi pretenţii faţă de tine şi fericirea ta va fi fără pată. El, cică, a lăsat-o să poarte rochii scurte. Doar s-a căsătorit cu ea!

— Asta a fost lovitura ei de maestru. Cum şi-a determinat soţul la aşa ceva, mi-e de ne-nţeles. Tu trebuie s-o ştii acuma. Doar te-nfrupţi

din roadele diplomaţiei ei. Cum o fi cunoscut-o dr. Goli? Prin mine!

— Era după moartea soţiei mele, când am intrat prima oară în relaţii cu actuala mea logodnică. Ea s-a băgat la mijloc. I-a intrat în cap să-mi devină soţie.

(*cuprins parcă de o bănuială cumplită*): Şi după ce i-a murit bărbatul? Te-ai căsătorit cu o jumătate de milion! (*tânguindu-se*): Să fi rămas ce-am fost! Să fi murit de foame!

(*cu superioritate*): Crezi *că eu* n-am făcut concesii? Cine nu face concesii? Te-ai căsătorit cu o jumătate de milion. Tu eşti unul dintre pictorii de frunte de azi. La situaţia aceasta nu ajungi fără bani. Nu eşti tu cel chemat s-o judece. Cu o origine ca aceea pe care o are Mignon, ţi-e imposibil să nu ţii socoteală de concepţiile societăţii burgheze.

(*complet zăpăcit*): Despre cine vorbeşti? Vorbesc despre tatăl ei. Tu eşti artist, zic. Idealurile tale fac parte din altă sferă decât aceea a unui muncitor.

Nu-nţeleg un cuvânt din toate astea. Vorbesc despre condiţiile neomeneşti din care fata, datorită călăuzirii lui, s-a ridicat la ceea ce este! Cine anume?

Cine anume?

— Soţia ta. *Eva*??

Eu îi spuneam Mignon. Credeam că o cheamă Nelli.

Schön Aşa îi spunea dr. Goli?.).

Schwarz Eu îi spuneam Eva…

Schön Cum o cheamă, de fapt, nu ştiu.

Schwarz Pesemne ştie ea.

Schön cu un tată ca al ei, pe lângă toate greşeli! ea este o curată minune. Nu te-nţeleg…

Schwarz Tatăl ei a murit la balamuc…?

Schön A fost aici mai-nainte!

Schwarz Cine-a fost aici?

Schön Tatăl ei.

— Ai.

Schwarz Aici – la mine?

Schön A şters-o când am venit eu. Stau dovadă paharele.

Schwarz Ea spunea că a murit la balamuc.

Schön (*convingător*): Las-o să-ţi simtă autoritatea! Ea nu mai cere nimic altceva decât îngăduinţa de-a se supune necondiţionat. La dr. Goli era ca-n paradis, iar cu acela nu era de glumit.

Schwarz (*clătinând din cap*): Spunea că n-a iubit nicio
1 dată…
Schön Dar fă-nceputul cu tine însuţi. Adună-ţi puterile.
Schwarz A jurat!
Schön Nu poţi pretinde altora să aibă sentimentul datoriei până nu-ţi cunoşti propriile tale obligaţii.
Schwarz. Pe mormântul mamei ei!!
Schön Nu şi-a cunoscut mama. Darmite mormântul.
— Mama ei nici n-are mormânt. >:
Schwarz (*disperat*): Nu-s făcut să trăiesc în societate.
Schbn Ce ai? J!
Schwarz o durere năprasnică.
Schön (*se ridică*, *face un pas înapoi*; *după o pauză*):
Ocroteşte-ţi-o, căci este a ta.
— Momentul este decisiv. Mâine poate fi pierdută pentru tine.
Schwarz (*arătând spre piept*): Aici, aici.
Schön Ai prăpădit… (*Răzgândindu-se.*) o pierzi dacă scapi momentul!
Schwarz De-aş putea plânge!
— Of, de-aş putea ţipa!
Schön (*îi pune mâna pe umăr*): Arăţi jalnic…
Schwarz (*ridicându-se*, *aparent liniştit*): Ai dreptate, perfectă dreptate.
Schön (*apucându-l de mină*): încotro?
Schwarz să vorbesc cu ea.
Schön Bine faci. (*îl conduce pe uşa din dreapta.*)
SCHÖN
SCHÖN
Lulu
SCHÖN
Lulu
Schön
Lulu
Schön
Lulu
Schön
Lulu
Schön

Lulu
Schön Lulu
Schön
SCHÖN
SCENA V
Schön. Îndată după aceea *Lulu*.
(*revenind*): Avusei puţin de lucru. (*După o pauză, privind spre stânga*.) Parcă a dus-o-n atelier mai-nainte…
Gemete înfiorătoare *din dreapta*.
(*se repede la uşa din dreapta, pe care o găseşte încuiată*): Deschide! Deschide!
(*apărând de după draperia din stânga*): Ce s-a…
Deschide!
(*coboară treptele*): Groaznic!
N-ai vreo bardă prin bucătărie?
Las c-o să deschidă el…
Nu pot s-o sparg.
După ce s-o sătura de plâns.
(*bătând cu piciorul în uşă*): Deschide! (*Către Lulu*:) Adu-mi o bardă.
Trimit după doctor.
Îţi lipseşte-o doagă.
Aşa vă trebuie.
Sună pe coridor. *Schön şi Lulu holbându-se unul la altul*.
(*se-ndreaptă tiptil spre fund, se opreşte în uşă*): Nu trebuie să fiu văzut aici în momentul de faţă. O fi negustorul de obiecte de artă.
Sună.
Dar dacă nu răspundem…
Lulu se-ndreaptă tiptil spre uşă.
(*o opreşte*): De altfel, n-o poţi face întotdeauna imediat. (*Iese în vârful picioarelor*.)
Lulu se-ntoarce spre uşa încuiată şi trage cât urechea.
SCENA VI
Schön Alwa
Aiwa. *Schön*. *Cei dinainte*. *Mai târziu Henriette*.
(*introducându-l pe Alwa*): Te rog, linişteşte-te. (*foarte agitat*): La Paris a izbucnit revoluţia.
Schön

Alwa
Schön
Lelu
Schbn
Lulu
Alwa Schön
Alwa
Schön
Alwa
Schön
Lulu
Schön Alwa
Schön Alwa
Lulu
Lulu
Alwa Lulu
Alwa Lulu Alwa Lulu
Liniştește-te.

(*către Lulu*): Eşti de-o paloare cadaverică. (*zgâlţâind uşa*): Walter!

— Walter! (*Se aud horcăituri*.)

Dumnezeu să se-ndure de tine… N-ai adus o bardă?

Dacă o fi vreuna pe-aici… (*Iese nehotărâta prfa fund, pe uşa din dreapta*.) Tipul ne induce-n eroare.

La Paris a izbucnit revoluţia?

La redacţie toţi se dau cu capul de pereţi. Nimeni nu ştie ce să scrie.

Sună pe coridor.

(*lovind cu piciorul în uşă*): Walter!

S-o sparg?

Pot şi eu. Cine-o mai fi venind? (*îndreptându-şi spinarea*.) Se bucură de viaţă şi lasă răspunderea pe seama altora!

(*revine* cu *un* satâr *de bucătărie*): Henriette s-a ntors acasă.

Trage uşa după tine.

Dă-l încoace. (*Ia satirul şi-l vira între broască şi uscior*.)

Trebuie forţată mai tare.

A-nceput să cedeze. (*Uşa sare din încuietoare*.

Lasă satirul să cadă şi se întoarce clătinându-se.)

Pauză.

(*arătând spre uşă, către Schön*): După dumneavoastră.

Schön se dă înapoi.

Vă vin – ameţeli…?

Schön se şterge pe frunte de sudoare şi intră.)

(*pe şezlong*): Oribil!

(*ţinându-se de uscior, ducându-şi degetele la gură, scoate brusc un ţipăt*): Of!

— Of! (*Se repede la*

Alwa.) Nu pot rămâne aici.

Îngrozitor!

(*luându-l de mină*): Hai, vino!

Unde?

Nu pot să stau singură. (*Iese cu Alwa prin stânga*.)

127

Alwa

SCHÖN

Alwa

Schön Henriette

ScHÖN

Henriette Schön

Schön

Alwa

Schön

Alwa

Schön

Alwa Lulu

ScHÖN

Lulu

ScHÖN

Lulu

Schön Lulu

SCHÖN

Alwa

Schön

Alwa

Schon-Lulu

Schön revine din dreapta cu o legătură 4 e chei în mină; *mina i-e*

însângerată; *închide uşa după sine*, *se-ndreaptă spre birou deschide un sertar şi scrie două bileţele*.

(*venind din stânga*): îşi schimbă hainele.

A plecat?

În camera ei. Se schimbă.

Schön sună din clopoţel. *Intră Henriette*.

Ştii unde locuieşte doctorul Bernstein?

Desigur, domnule doctor. Chiar alături.

(*dându-i un bileţel*): Du-i asta.

Şi dacă domnul doctor nu-i acasă?

E-acasă. (*Dându-i celălalt bileţel*.) Iar ăsta du-l la direcţia poliţiei. Ia o birjă.

Henriette iese.

Sunt pierdut.

Îmi îngheaţă sângele.

(*spre dreapta*): Imbecilul!

A-nceput să-şi dea seama?

S-a ocupat prea mult de propria lui persoană.

Lulu pe treptele din stânga, *în pelerină şi cu pălărie cu dantelă*

Unde vrei să te duci acum?

Afară. Văd sânge pe toţi pereţii.

Unde-şi ţine actele?

În birou.

(*Ungă birou*): Unde?

Jos, la dreapta. (*îngenunchează în faţa biroului*, *deschide un sertar şi goleşte hârtiile pe jos*.) Iată-le.

Nu-i nimic de ascuns. N-avea secrete.

Acuma pot să dispar din lume.

(*îngenunchind*): Scrieţi un foileton. Numiţi-l Michelangelo.

Ce rost are? (*Arătând spre dreapta*.) Acolo zace logodna mea!

Ăsta-i blestemul jocului tău!

Strig-o-n gura mare pe străzi!

(*arătând spre Lulu*): De te-ai şi purtat cu fata, când a murit mama, cum s-ar fi cuvenit

(*spre dreapta*): Acolo se stinge logodna mea!

(*ridicându-se*): Mai mult nu rămân aici.

Schön într-o oră se pua în vânzare ediţiile speciale:

Nu-ndrăznesc să ies pe stradă.

Lulu cu ce sunteţi dumneavoastră vinovat?

Schön Tocmai de-aceea! O să mă ucidă cu pietre.

Alwa Trebuie să pleci din oraş.

Schön să las câmp liber scandalului!

Lulu (*Ungă şezlong*): Acum zece minute mai stătea tolănit aici.

Schön Asta-i mulţumirea pentru tot ce-am făcut pentru el! îmi ruinează toată viaţa-ntr-o secundă!

Alwa Te rog, stăpâneşte-te!

Lulu (*pe şezlong*): Suntem între noi.

Alwa şi-ncă cum!

Schön Ce-ai să spui poliţiei?

Lulu Nimic.

Alwa Nu voia să rămână dator cu nimic faţă de destinul lui.

Lulu Oricând era gata să se-omoare.

Schön Avea ceea ce un om nici nu-ndrăznea să viseze!

Lulu A plătit-o scump.

Alwa Avea ceea ce *noi* nu avem!

Schön (*înfuriindu-se brusc*): îţi cunosc motivele. N-am de ce să te menajez! Dacă faci tot posibilul ca să nu mai ai fraţi, am un motiv în plus să-mi cresc alţi copii.

Alwa Eşti un prost cunoscător al oamenilor.

Lulu scoateţi singur o ediţie specială.

Schön (*pe tonul celei mai violente indignări*): Era lipsit de conştiinţă morală! (*în timp ce, deodată, îşi redobândeşte calmul.*) Parisul e cuprins de revoluţie?

Alwa Redactorii noştri au fost loviţi ca de trăsnet. Totul stă pe loc.

Schön Aceasta mă ajută să plec într-acolo!

— Numai să vină odată poliţia. Minutele nu pot fi plătite nici cu aur. *Sună pe coridor*.

Alwa Iată-i…

Schön vrea să se ducă la uşă.

Lulu (*sărind brusc*): Staţi, sunteţi însângerat.

Schön Unde…?

Lulu Staţi să vă şterg. (*îşi umezeşte batistă cu heliotrop şi şterge urmele de pe mâna lui Schön.*)

Lulu
SCHÖN
Lulu
Lulu
ESCHERICH
SCHÖN ESCHERICH
ScHÖN ESGHERICH
ScHÖN ESCHERICH
SCHÖN
ESCHERICH
ESCHERICH
SCHÖN
ESCHERICH
SCHÖN
ESCHERICH
ScHÖN
ESCHERICH
E sângele soţului tău.
Nu lasă urme.
Monstruos!
Doar dumneavoastră m-aţi măritat!
Sună pe coridor.
Puţină răbdare, copii.
Schön iese pe uşa din dreapta, *prin spate*.
SCENA VII
Escherich. *Cei dinainte*.
(*condus* de *Schön*, abia *ţinându-şi respiraţia*): Permiteţi-mi să-să mă – să mă prezint… Aţi alergat?
(*prezentându-şi cartea de vizită*): De la direcţia poliţiei până aici. O sinucidere, mi se pare. (*citeşte*): Fritz Escherich, corespondent la „Faptul divers".
— Poftiţi.
Un moment. (*îşi ia carnetul şi creionul*, *se uită prin salon*, *scrie câteva cuvinte*, *se apleacă spre Lulu*, *scrie*, *se-ntoarce spre uşa forţată*, *scrie*.) Un satâr de bucătărie… (*Vrea să-l ridice*.) (*oprindu-l*): Vă rog.
(*scrie*): Uşa forţată cu satirul de bucătărie. (*Examinează*, *broasca*.)
(*cu mâna pe uşă*): Ia seama, iubitule.

Acum, dacă vreţi să fiţi amabil să deschideţi uşa.

Schön deschide *uşa*.

(*lasă să-i cadă carnetul şi creionul, se ia cu mâinile de păr*): O, Doamne, fie-ţi milă...! Priveşte totul cu băgare de seamă! Nu pot să mă uit acolo.

(*răstindu-se dispreţuitor*): Atunci de ce-ai venit aici!

Să-ţi tai be – beregata cu bri – briciul... Ai văzut totul? Asta senzaţie!

Schön (*închide uşa, se-ndreaptă spre birou*): Ia loc. Ai aici hârtie şi pană. Scrie.

Escherich (*care a luat loc maşinal*): Nu pot să scriu...

Schön (*în picioare, în spatele acestuia*): Scrie!

— Mânia persecuţiei... Escherich (*scrie*): Mă-ni-a perse-cu-ţi-ei...

Sună pe coridor.

Actul al treilea

Alwa

Lulu

Alwa Lulu Alwa Lulu Alwa Lulu Alwa

Lulu Schön

Lulu

Garderobă de teatru, tapisată cu pânză roşie. La stânga, în planul doi, uşa. La dreapta, în planul doi, un paravan. În mijloc, cu partea îngustă spre spectatori, o masă lungă pe care se află costume de dans. La dreapta şi la stânga mesei, câte un fotoliu. La stânga, în planul întâi, o măsuţă cu un fotoliu. La dreapta, în planul întâi, o oglindă înaltă, lângă *ea un fotoliu înalt, foarte lat demodat. În faţa oglinzii, un taburet, o cutie cu farduri* etc. etc.

SCENA I

Lulu. Alwa, îndată după aceea Schön.

(*la stânga, în planul întâi, umple două pahare cu şampanie şi* vin *roşii*): De când lucrez pentru scenă, n-am văzut un public atât de dezmăţat.

(*invizibilă, în dosul paravanului*): Să nu-mi dai prea mult vin roşu.

— Mă vede astăzi?

Tata?

Da.

Nu ştiu dacă-i la teatru.

Chiar nu vrea să mă vadă deloc?

Dispune de atât de puţin timp.

Logodnica-l monopolizează.

Speculaţii. El nu-şi îngăduie să se-odihnească. – (*Deoarece* intră *Schön*.) Tu? Tocmai vorbeam despre tine.

A venit?

Te schimbi?

(*privind peste paravan, către Schön*): Scrieţi în toate ziarele că sunt cea mai inteligentă dansatoare din câte au apărut vreodată pe scenă, că sunt o

Schön

Lulu Alwa Schön

Lulu

Schön

Alwa

Schön

Alwa

Schön

Alwa Schön

Alwa Schön

Alwa

Schön

Alwa

Schön

Alwa

Schön

Lulu

Alwa

Lulu a doua Taglioni şi mai ştiu eu ce, şi nu mă consideraţi nici măcar o singură dată suficient de inteligentă ca să vă convingeţi de asta la faţa locului!

Am atât de mult de scris. Vezi c-aveam dreptate. Cu greu se mai găseau locuri.

— Ar fi bine să rămâi puţin mai mult în avanscenă. Trebuie să mă obişnuiesc mai întâi cu lumina. S-a menţinut în limitele rolului său. (*către Alwa*): Trebuie să-ţi foloseşti mai bine interpreţii! încă nu te pricepi destul la tehnică. (*Către Lulu*:) în ce rol apari acum? De florăreasă. (*către Alwa*): în tricou? Nu. În rochie scurtă.

Mai bine n-ai fi intrat în contact cu simbolismul. Eu urmăresc picioarele dansatoarei. Depinde ce urmăreşte publicul! O apariţie ca *ea* n-are nevoie, har Domnului, de mascaradele tale simboliste.

Publicul nu s-ar zice că se plictiseşte! Natural! Din moment ce, de şase luni, nu-ncetez să lucrez în presă pentru succesul ei.

— *Prinţul* n-a fost pe-aici? N-a fost nimeni pe aici.

Cine-ar admite ca o dansatoare s-apară pe scenă, de-a lungul a două acte, în haine de ploaie?! Cine-i acest prinţ?

— Ne mai vedem? Eşti singur?

Cu nişte cunoscuţi.

— La Peters? La douăsprezece? La douăsprezece. (*Iese*.) începusem să mă-ndoiesc că va veni! Nu te lăsa influenţată de cârtelile lui morocănoase. Numai să ai grijă să nu-ţi iroseşti puterile la începutul ultimului număr.

Lulu iese de după paravan într-o rochie albă, *antică*, *scurtă*, *fără mâneci*, *cu tiv roşu*, *cu o cunună multicoloră în păr*, *cu un coş de flori în mină*. i

Se pare că n-a remarcat deloc priceperea cu care-ţi foloseşti interpreţii!

Alwa

Lulu Alwa Lulu

Alwa Lulu

Alwa

Lulu Alwa

Lulu

Alwa Lulu Alwa

Lulu Alwa

Lulu Alwa

Lulu Alwa

LŢILU

Alwa Lulu

Totuşi, în primul act n-am s-aprind nici soare, nici lună ori stele.

(*cu paharul la buze*): Mă luminezi treptat. Ştiam că te pricepi să-ţi schimbi costumele. Dacă-mi trecea prin cap să-mi vând florile *în felul ăsta*, în faţă la Alhambra-Cafe, m-ar fi băgat la închisoare din prima noapte. De ce? Doar erai un copil! mai ţii minte cum am intrat prima oară-n camera dumitale?

(*aprobă din cap*): Purtai o rochie bleumarin cu catifea neagră.

Trebuia să m-ascund şi nu ştiam unde. Mama, pe vremea aceea, zăcea bolnavă de doi ani…

Jucai teatru şi m-ai întrebat dacă vreau să joc şi eu cu dumneata. Exact! Jucam teatru!

Te văd şi azi cum deplasai figurile-n toate părţile. Multă vreme cea mai înfiorătoare amintire-a mea a fost cum m-am trezit dintr-odată-ndrăgostit. Aveai faţă de mine-o atitudine sobră, aproape glacială.

O, Doamne! – vedeam în dumneata ceva cu mult superior mie. Nutream poate faţă de dumneata un respect mai mare decât faţă de mama. Închipuie-ţi, când a murit mama – aveam şaptesprezece ani – m-am dus la tata şi l-am somat să te ia numaidecât de soţie, altminteri trebuia să ne batem în duel. Mi-a istorisit asta atunci.

De când am mai crescut, nu pot decât să-l compătimesc. Nu mă va-nţelege niciodată. Acum îşi inventează o mică diplomaţie cu care să mă determine a mă-mpotrivi căsătoriei sale cu contesa. Aruncă tot aşa priviri nevinovate-n lume? îl iubeşte; asta-i convingerea mea. Familia ei a pus totul în mişcare spre a o determina să renunţe. Cred că niciun sacrificiu pe lumea asta n-ar fi prea mare pentru ea de dragul lui. (*îi întinde paharul*): încă puţin, te rog. (*turnându-i*): Bei prea mult. Trebuie să-nveţe să creadă-n succesul meu! Nu crede-n nicio artă. Crede numai în gazete.

Alwa Nu crede-n nimic.

Lulu M-a adus la teatru că dear s-o găsi cineva destul de bogat, să mă ia-n căsătorie. Alwa Ei da! Ce ne priveşte pe noi!

Lulu Pe mine-ar trebui să mă bucure dacă m-aş putea strecura dansând în inima unui milionar. Alwa Ferească Domnul să ni te răpească vreunul!

Lulu Doar dumneata ai compus muzica.

Alwa ştii că dintotdeauna mi-am dorit să scriu o piesă fentru dumneata, însă eu nu sunt nicidecum plămădită pentru scenă.

Alwa Te-ai născut dansatoare.

Lulu De ce nu-ţi scrii piesele cel puţin tot aşa de interesante precum e viaţa?

Alwa Fiindcă nimeni nu ne-ar crede.

Lulu De nu m-aş pricepe la teatru mai bine decât se joacă de obicei pe scenă, ce s-ar alege de mine? Alwa Am prevăzut totuşi rolul dumitale cu toate imposibilităţile imaginabile. Lulu cu asemenea

hocus-pocus nu-ţi mai atingi scopul, de fapt. Alwa n îmi ajunge că publicul se simte tulburat până la nebunie. Lulu Mie însă mi-ar face plăcere să mă simt eu însămi tulburată până la nebunie! (*Bea*.)

Alwa. Se pare că nu eşti cu mult prea departe de asta.

Lulu Cum te poate mira faptul că apariţia mea are totuşi un scop mai înalt! Câţiva au şi-nceput să reflecteze foarte serios acolo-n sală.

— O simt fără măcar să mă uit într-acolo. Alwa Cum o simţi?

Lulu Nimeni nu bănuieşte nimic despre celălalt. Fiecare crede că numai el e nenorocita victimă. Alwa Cum poţi s-o simţi?

Lulu îţi trece aşa, ca un fior de gheaţă, prin corp.

Alwa Eşti extraordinară… (O *sonerie electrică sună deasupra uşii*.)

Lulu Eşarfa… Am să rămân: «n avanscenă!

Alwa (*punându-i pe umeri un şal lat*): Iată-ţi eşarfa.

Lulu să nu mai tremure pentru neruşinata sa reclamă.

Alwa Păstrează-ţi cumpătul!

Lulu Dar-ar Domnul ca dansul meu să-l sminteasc㠄 de tot pe careva! (*Iese*.)

SCENA II

Alwa (*singur*): Despre ea s-ar putea scrie, fără-ndoială, o piesă interesantă. (*Se aşază în stânga*, *îşi ia carnetul şi notează*. *Ridicând privirea*.) Actul întâi: Dr. Goli. A şi putrezit! Pe dr. Goli pot să-l citez din purgatoriu sau de pe unde-şi ispăşeşte orgiile, mă vor face *pe mine* răspunzător pentru păcatele lui. – (*Aplauze lungi*, *înfundate şi ovaţii se aud din culise*.) Urlă ca-n menajerie când apare hrana în faţa cuştii.

— Actul al doilea: Walter Schwarz. Şi mai insuportabil! Cum se despoaie sufletele până şi de ultimul văl la lumina unor asemenea lovituri de trăsnet!

— Actul al treilea?

— Să ţină oare tot aşa?!

— *Garderobiera deschide pe dinafară şi-l lasă pe Escerny să intre*.

SCENA III

Escerny. *Alwa*.

Escerny se comportă ca şi când ar fi acasă şi ia loc, *fără ca Alwa să bage de seamă*, *lângă oglindă*, *în partea dreaptă*.

Alwa (*aşezat la stânga*, *fără a fi atent la Escerny*):

Actul al treilea nu mai poate continua astfel!

Escerny Până la mijlocul actului al treilea părea că azi nu merge

aşa de bine ca altă dată.

Alwa N-am fost pe scenă.

Escerny Acum iar e-n plină dezlănţuire.

Alwa – Cam lungeşte numărul.

Escerny Am avut odată plăcerea s-o-ntâlnesc pe artistă la domnul dr. Schön.

Alwa Tata a prezentat-o publicului prin câteva cronici în gazeta lui.

Escerny (*înclinându-se uşor*): Am conferit cu domnul dr. Schön în privinţa publicării cercetărilor mele asupra lacului Tanganyika. Alwa (*înclinându-se uşor*): Declaraţiile lui nu lasă nici o-ndoială că manifestă cel mai viu interes faţă de lucrarea dumneavoastră.

Escerny

Alwa

Escerny

Alwa

Lulu

Escerny

Alwa

Lulu

Escerny

Lulu

Alwa

Alwa Escerny Lulu Alwa

Faptul că publicul nici nu există pentru artistă acţionează binefăcător asupra ei.

Să-şi schimbe hainele a-nvăţat de mică. Dar am fost surprins să descopăr în ea o dansatoare atât de remarcabilă.

Când dansează acel solo al ei, se-mbată de propria-i frumuseţe – de care ea însăşi pare-a fi-ndrăgostită de moarte.

Iat-o, vine. (*Se ridică*, *deschide uşa*.)

SCENA IV

Lulu. Cei *linainle*.

(*fără cunună şi fără coşul de flori*, *către Alwa*):

Te cheamă. Eu am fost de trei ori în faţa cortinei.

(*Către Escerny*:) Domnul dr. Schön nu-i în loja dumneavoastră?

În loja mea nu.

(*către Lulu*): Nu l-ai văzut?

Iar o să plece.
Are ultima lojă din stânga, la parter.
S-ar părea că se ruşinează de mine!
N-a obţinut un loc mai bun.
(*către Alwa*): întreabă-l totuşi dacă acum i-am fost mai pe plac.
Îi voi trimite sus.
A aplaudat.
Adevărat?
Îngăduic-ţi puţină odihnă. (*Iese.*)
SCENA V
Lulu
Escerny Lutu
Escerny
Lulu. *Escerny*.
Iar trebuie să mă schimb.
Dar garderobiera dumneavoastră nu-i aici?
O fac mai repede singură. Unde spuneaţi că stă dr. Schön?
L-am văzut în stânga, la parter, în loja cea mai din spate.

Lulu
ESCERNY
Lulu
ESCERNY
EstERNY
Lulu

Mă mai aşteaptă cinci costume: dancinggirl, balerină, Regina nopţii, Ariel şi Lascaris… (*Se retrage după paravan*.)

Socotiţi cu putinţă că la prima noastră-ntâlnire nu m-aşteptam la altceva decât să fac cunoştinţă cu o tânără doamnă din lumea literară?

(*Se aşază în dreapta*, *Ungă masa din mijloc*, *unde rămâne până la sfârşitul scenei*.) Să mă fi-nşelat judecându-vă firea sau am interpretat corect zâmbetul pe care aplauzele furtunoase l-au iscat pe buzele dumneavoastră? – anume că, arta dumneavoastră fiind nevoită să se umilească în faţa unor oameni care urmăresc interese dubioase, suferiţi lăuntric? – (*Deoarece Lulu nu răspunde*.) Că-n orice clipă aţi schimba strălucirea publicităţii cu o fericire liniştită, senină, într-o aleasă însingurare? – (*Deoarece Lulu nu răspunde*.) Că simţiţi în

dumneavoastră suficientă măreţie şi-nzestrare ca să-nlănţuiţi un bărbat de picioarele dumneavoastră – spre a vă bucura de totala lui neajutorare? – (*Deoarece Lulu nu răspunde*.) Că v-aţi simţi într-un loc mai onorabil decât aici într-o vilă prevăzută cu tot confortul – cu posibilităţi nelimitate – spre a trăi absolut ca *propria dumneavoastră stăpâna*? (*într-un jupon scurt, plisat, de culoare deschisă şi cu corset de atlaz alb, cu pantofi şi ciorapi negri, cu pinteni cu clopoţei la tocuri, apare de după paravan, ocupată cu şnurul corsetului*): Dacă o singură seară nu apar pe scenă, visez toată noaptea că dansez, iar a doua zi mă simt ca trasă pe roată… Dar ce-ar fi dacă-n locul acestei gloate aţi vedea în faţa dumneavoastră numai *un singur* spectator, unul ales?

Mi-ar fi totuna. Şi-aşa nu văd pe nimeni. Salonul iluminat al unui pavilion – susurul lacului răzbătând până sus… în expediţiile mele ştiinţifice am fost obligat să practic un despotism cu totul inuman…

(în *faţa oglinzii, punându-şi un colier de perle în jurul gâtului*): O bună experienţă!

Escerny Dacă mi-e dor acum să mă las fără nicio rezervă în puterea unei femei, asta se explică printr-o nevoie firească de destindere… Vă puteţi imagina o fericire mai mare pentru o femeie decât aceea de-a avea un bărbat cu totul în puterea ei?

Lulu (*sunând din pinteni*): O, da!

Escerny (*încurcat*): Printre oamenii instruiţi nu găsiţi unul care să nu-şi piardă capul în faţa dumneavoastră.

Lulu Dorinţele dumneavoastră însă nu vi le-mplineşte nimeni fără a vă înşela speranţele.

Escerny să fii tras pe sfoară de o fată ca dumneavoastră trebuie să fie de zece ori mai plăcut decât să fii iubit sincer de oricare alta.

Lulu încă n-aţi fost sincer iubit de vreo fată! (*întorcându-se cu spatele la el, arătând spre corset*:) Vreţi să-mi desfaceţi nodul? M-am legat prea strâns. Întotdeauna sunt nervoasă când mă-mbrac.

Escerny (*după repetate-ncercări*): Regret, nu pot.

Lulu Atunci lăsaţi. Poate reuşesc eu. (*Se mişcă spre dreapta*.)

Escerny Recunosc că-mi lipseşte-ndemânarea. Probabil că relaţiile mele cu femeile n-au fost suficient de instructive.

Lulu Poate nici n-aţi avut prea multe-asemenea ocazii-n Africa!

Escerny (*serios*): Permiteţi-mi să vă mărturisesc deschis că izolarea mea de lume mi-a amărât multe ceasuri.

Lulu Termin îndată cu nodul…

Escerny Ceea ce mă atrage la dumneavoastră nu-i dansul.

Este distincţia fizică şi sufletească pe care fiecare mişcare a dumneavoastră o trădează. Cine se interesează ca mine atât de mult de operele de artă nu se poate-nşela-n această privinţă. Zece seri de-a rândul v-am studiat viaţa sufletească exprimată prin dansul dumneavoastră, pentru ca astăzi, când aţi apărut ca florărească, să-mi fie totul limpede. Sunteţi o fire aleasă – dezinteresată. Nu puteţi vedea pe nimeni că suferă. Sunteţi întruchiparea fericirii. Ca soţie, l-aţi face peste măsură de fericit pe un bărbat… întreaga

139

dumneavoastră fiinţă este sinceritate.

— Aţi fi o slabă actriţă…

Soneria electrică *sună* deasupra *uşii*.

Lulu (a *slăbit puţin şnurul corsetului*, respiră *adânc*, *sunând din pinteni*): Acum pot respira în voie. Cortina se ridică. (*Ia de pe masa din mijloc un costum pe un skindance – plisat, din mătase galbenă deschis, fără corsaj, închis la gât, lung până la glezne, cu mâneci largi – şi-l îmbracă*.) Trebuie să dansez.

Escerny (*se ridică şi-i sărută mâna*): Permiteţi-mi să mai rămân un pic aici.

Lulu Poftiţi, rămâneţi.

Escerny Am nevoie de puţină singurătate.

Lulu iese.

SCENA VI

Ese ERisiy (*singur*): Ce este nobleţea?

— O aiureală ca-n cazul meu?

— Sau e desăvârşirea fizică şi spirituală ca-n cazul acestei fete? –(*Se aud aplauze şi ovaţii*.) Cine-mi redă încrederea în oameni îmi redă viaţa.

— Oare copiii acestei femei nu vor fi mai princiari la trup şi la suflet decât copiii a căror mamă nu mai are vitalitate în ea, decât tot ce simţeam până azi în mine? (*Se aşază în partea stângă, în faţă, visător*.) Dansul i-a înnobilat corpul…

SCENA VII

Aiwa. *Esccrny*.

Alwa N-ai niciun moment siguranţa că o-ntâmplare nenorocită nu dă peste cap întregul spectacol!

(*Se trânteşte în fotoliul din dreapta, de lângă oglindă, încât ambii bărbaţi sunt plasaţi acum exact invers de cum erau înainte. Amândoi conversează puţin blazat şi apatic.*).

ESCERNY
Alwa
ESCERNY
Alwa
ESCERNY
Alwa
ESCERNY
Alwa
ESCERNY
Alwa
ESCERNY
Alwa
ESCERNY
Alwa
ESCERNY
Alwa
ESCERNY
Alwa Escerxy
Alwa
A lw \ Lulu Alwa
Aşa de satisfăcut, publicul încă nu s-a arătat până-acum.
Şi-a terminat skindance-ul.
— O aud venind…
Nu vine.
— N-are timp. – îşi schimbă costumul cupă culise.
Are două costume de balerină, dacă nu mă-nşel?
Găsesc că cel alb îi vine mai bine decât cel roz.
Găsiţi?
Dumneavoastră nu?
Eu găsesc că-ntul alb arată prea imaterială.
Eu găsesc că-ntul roz arată prea animalică.
Nu găsesc.
Tulul alb îi exprimă mai ales firea copilărească!
Tulul roz îi exprimă mai ales firea femeiască!
Soneria electrică sună deasupra uşii.
(*sărind* în *sus*): Pentru Dumnezeu, ce s-a întâmplat?!
(*ridicându-se şi el*): Ce-i cu dumneavoastră?

Soneria electrică sună în continuare până la sfârşitul scenei.

S-a întâmplat ceva…

Cum vă puteţi speria chiar în halul ăsta".

Trebuie că-i o harababură infernală. (*Iese*.)

Esccrny îl urmează.

Uşa rămâne deschisă. *Se and tonuri de vals în surdină*.

Pauză.

SCENA VIII

Lulu, într-o mantie lungă de teatru, intră şi închide tisa după ca Poartă un costum roz de balet, cu ghirlande de flori, traversează scena şi ia loc în fotoliul de lângă oglindă.

Pauză.

SCENA IX

Alica. *Litiu*. *– îndată după aceea Schön*.

Ai leşinat?

Te rog, închide.

Vino cel puţin pe scenă.

141

Lulu Alwa Lulu Alwa

Schön

Lulu

Schön

Lulu Schön

Lulu Schön

Alwa

Schön Lulu

Alwa Lulu

Alwa Lulu Alwa

Lulu

L-ai văzut? Pe cine? Cu logodnica??

Cu Io… (*Către Schön care intră*:) Puteai să-ţi cruţi gluma!

Ce-i cu ea? (*Către Lulu*:) Cum poţi folosi scena-mpotriva mea!! Mă simt ca snopită-n bătăi. (*după ce zăvor ăşte uşa*): Ai să dansezi – atâta timp cât mi-am asumat răspunderea pentru tine! în faţa logodnicei dumneavoastră? Ai vreun drept să te-ntrebi în faţa cui?

— Eşti angajată aici. Primeşti leafă… E treaba dumneavoastră?

Dansezi în faţa oricui îşi plăteşte biletul. Cu cine stau la mine-n lojă n-are nicio legătură cu activitatea ta!

Să fi rămas în loja ta! (*Către Lulu*:) Spune-mi, te rog, ce să fac. (*De afară se aud bătăi*.) E directorul. (*Strigă*:) îndată, îndată. Un moment. (*Către Lulu*:) N-o să ne sileşti să-ntrerupem spectacolul!

(*către Lulu*): Pe scenă cu tine! Lăsaţi-mă numai o clipă. Acum nu pot. Sunt într-o stare jalnică. Lua-le-ar naiba de târguieli de culise! Intercalează numărul următor. N-o să observe nimeni dacă dansez acum sau peste cinci minute. Nu mă mai ţin picioarele. Dar după aceea dansezi? în măsura în care pot…

În măsura în care vrei. (*Deoarece de afară se aud bătăi*.) Vin. (*Iese*.)

SCENA X

Schön. *Lulu*.

Aveţi tot dreptul să-mi arătaţi care mi-e locul. N-aţi putea-o face mai bine decât punându-mă să dansez skindance în faţa logodnicei dumneavoastră… îmi faceţi cel mai mare serviciu dându-mi a-nţelege care este situaţia mea.

Schön

Lulu Schön

Lulu

Schön Lulu

Schön Lulu

Schön

Lulu

Schön

Lulu

Schön

Lulu

Schön

Lulu

Schön Lulu

Schön

Lulu

Schön

(*ironic*): Pentru originea ta este un noroc fără seamăn că mai ai ocazia să apari în faţa lumii bune!

Chiar dacă aceasta nu ştie să vadă dincolo de lipsa mea de pudoare.

Tâmpenii!

— Lipsă de pudoare?

— Nu face voie de nevoie şi haz de necaz!

— Lipsa ta de pudoare e că fiecare pas ţi se plăteşte-n aur. Unul strigă bravo, altul strigă huo – ceea ce pentru tine înseamnă acelaşi lucru! – îţi poţi dori un triumf mai strălucitor decât acela că o fată respectabilă de-abia se stăpâneşte-n lojă? Are viaţa ta alt scop?!

— Atâta timp cât mai ai o scânteie de respect faţă de tine însăţi, nu eşti o dansatoare perfectă! Cu cât le trezeşti oamenilor o repulsie mai profundă, cu atât mai pricepută eşti în meseria ta!!

Îmi este absolut indiferent ce-şi închipuie lumea despre mine. N-aş putea fi cu nimic mai bună decât sunt. Mă simt bine-aşa. (*revoltându-se moral*): Asta-i adevărata ta fire! O spun pe nume.

— Corupţia!! Nu ştiu să fi avut cândva vreo scânteie de respect faţă de mine însămi.

(*devine brusc suspicios*): Fără arlechinade… O, Doamne – ştiu foarte bine ce s-ar fi ales de mine dacă nu m-aţi fi păzit de asemenea lucruri. Eşti cumva astăzi cât de cât schimbată?? Slavă Domnului, nu! Asta-i adevărat!

(*râde*): Şi sunt extrem de fericită! (*scuipă*): Acum o să dansezi? Oricum şi-n faţa oricui! Atunci, pe scenă!!

(*rugându-se copilăreşte*): Doar un singur minut. Vă rog. Încă nu mă pot ţine pe picioare.

— O să sune.

Ţi-ai dat seama, cu toate acestea, câte am sacrificat pentru educaţia şi pentru binele tău! (*ironic*): V-aţi supraevaluat cumva influenţa înnobilatoare? Scuteşte-mă de glumele tale.

— A fost prinţul pe-aici. Zău?

143

Lulu

ScHÖN

Lulu

Schön Lulu

Schön

Lulu Schön

Lulu

Schön

Lulu

Schön

Lulu
Schön
Lulu
Schön Lulu
Schön
Mă ia cu el în Africa, în Africa?

De ce nu? M-aţi făcut dansatoare ca să vină vreunul şi să mă ia. Dar totuşi nu-n Africa! De ce nu m-aţi lăsat în linişte să leşin şi să-i mulţumesc Domnului în pace? Fiindcă, din păcate, n-aveam niciun motiv să cred în leşinul tău!

(*înţepător*): N-aţi rezistat acolo-n sală…? Fiindcă trebuie să te fac conştientă de ceea ce eşti şi pe cine să nu priveşti cu superioritate! V-aţi temut cumva că picioarele mele s-ar fi putut vătăma grav? Ştiu prea bine că eşti de nevătămat. Va să zică, ştiţi asta? (*spumegând*): Nu mă privi cu atâta neruşinare!! Nu vă ţine nimeni aici. Plec, de-ndată ce sună.

De-ndată ce veţi avea energia necesară!

— Unde vă este energia?

— Sunteţi logodit de trei ani. De ce nu vă căsătoriţi?

— Nu vă-mpiedică nimeni. De ce vreţi să daţi vina pe mine?

— Mi-aţi poruncit să mă căsătoresc cu dr. Goli. L-am obligat pe dr. Goli să mă ia de soţie. Mi-aţi poruncit să mă căsătoresc cu pictorul. Mi-am ascuns durerea.

— Dumneavoastră îi creaţi pe artişti, îi protejaţi pe prinţi. De ce nu vă căsătoriţi? (*furios*): Nu cumva crezi că *tu* îmi stai în cale!?

(*de-acum până la capăt triumfând*): De-aţi şti cât de fericită mă face furia dumneavoastră! Ce mândră sunt că mă umiliţi în toate chipurile! Mă jigniţi atât de adânc – atât de adânc cât poate fi jignită o femeie, fiindcă speraţi în felul acesta să treceţi mai uşor peste mine. Dar n-aţi făcut decât să vă pricinuiţi dumneavoastră înşivă o imensă durere prin tot ceea ce mi-aţi spus adineaori. Mă uit la dumneavoastră. Sunteţi pe punctul de-a vă pierde cumpătul. Plecaţi! De dragul logodnicei dumneavoastră inocente, lăsaţi-mă singură! încă un minut, apoi dispoziţia vi se va schimba brusc şi-mi veţi face o altă scenă, de care-n momentul de faţă nu puteţi fi răspunzător! Xu mă mai tem de tine.

Lulu
Schön

Lulu
Schön
Lulu Schön
Lulu
Schön Lulu
Schön Lulu
Schön Lulu
De mine?

— Temeţi-vă de dumneavoastră înşivă!

— Eu n-am nevoie de dumneavoastră.

— Vă rog să plecaţi! Nu daţi vina pe mine. Ştiţi bine că n-aveam nevoie să leşin ca să vă distrug viitorul. Aveţi o-ncredere nemărginită-n cinstea mea! Nu credeţi numai că sunt o fiinţă-ncântătoare; ba mai credeţi că sunt şi-o făptură din cale-afară de cumsecade. Nu sunt niciuna, nici alta. Este numai neşansa dumneavoastră ci mă consideraţi astfel.

(*disperat*): Treaba mea ce gândesc! Ai băgat doi bărbaţi în pământ. Ia-l pe prinţ, joacă-l de mama focului! Eu am terminat cu tine. Ştiu unde sfârşeşte îngerul şi-ncepe diavolul în fiinţa ta. Dacă iau lumea aşa cum e, răspunderea o poartă Creatorul, nu eu! Pentru mine viaţa nu-i o distracţie. De-aceea şi pretindeţi de la viaţă nişte lucruri pe care nimeni altul nu le poate pretinde… Spuneţi-mi, care din noi doi este, de fapt, mai pretenţios, dumneavoastră sau eu?! Taci! Nu ştiu ce şi cum gândesc. Dacă te-ascult, nu mai gândesc. Peste opt zile sunt căsătorii). Te implor – pe îngerul care e-n tine, nu-mi mai răsări-n cale în răstimpul acesta! O să-mi încui uşile.

Mai făleşte-te mult!

— Domnul mi-e martor că, de când mă lupt cu lumea şi viaţa, n-am mai blestemat pe nimeni în chipul ăsta! Asta se trage de la originea mea umilă. De la ticăloşia ta!!

Cu-nmiită plăcere iau vina asupra mea! Acuma trebuie că vă simţiţi curat. Acuma trebuie că vă consideraţi exemplu de sobrietate, model de virtute, om al principiilor ferme – altminteri, în nemaipomenita ei lipsă de experienţă, nici n-aţi putea-o lua pe copilă de soţie… Vrei să ridic mâna asupra ta! (*brusc*): Da! Da! Ce trebuie să spun că s-o faceţi? Acum n-aş schimba cu inocenţa copilă nici pentru un regat! în starea ei, fata vă iubeşte cum nicio femeie n-a iubit vreodată!! Taci, bestie! Taci!

Luaţi-o de soţie – atunci o să danseze ei, în naiva ei disperare, în faţa ochilor *mei*, în loc s-o

145

Schön Lulu

Schön

Lviv

Schön

Lulu

Schön

Lulu

Schön Lulu

Schön Lulu

Schön

Lulu

Schön Lulu

Schön Lulu

Schön

Lulu

Schön fac eu în faţa ei!

(*ridică palma*): Iartă-mă, Doamne…

Loviţi-mă! Unde vi-e cravaşa? Loviţi-mă peste picioare…

(*se ia cu mâinile de tâmple*): Pleacă, pleacă…!

(*Se repede la uşă, se răzgândeşte, se întoarce.*) Pot să apar în halul ăsta în faţa copilei?

— Acasă!

— De-aş putea să dispar din lume!

Fiţi bărbat.

— Priviţi-vă odată-n faţă.

— N-aveţi pic de conştiinţă.

— Nu vă sperie nicio infamie.

— Pe fata pe care-o iubiţi vreţi s-o faceţi nefericită cu cel mai rece sânge.

— Puteţi cuceri jumătate din lume.

— Puteţi face ce vrea – şi ştiţi la fel de bine ca mine – că…

(*s-a prăbuşit complet epuizat în fotoliul din stânga, de lângă masa din mijloc*): Taci!

Că sunteţi prea slab – ca să vă rupeţi de mine…

(*suspinând din greu*): Of! Of! Mă-mbolnăveşti!

Mie clipa asta-mi face bine – nu pot spune cât de mult!

Bătrâneţea mea! Lumea mea!

— Plânge ca un copil – teribilul atotputernic!

— Acum duceţi-vă la logodnica dumneavoastră şi povestiţi-i ce soi de fată sunt – niciun pic geloasă!

(*plângând cu suspine*): Copila! Nevinovata de ea! Cum poate diavolu-ntruchipat să se moaie aşa deodată!

— Acum însă plecaţi, vă rog. Acum nu mai însemnaţi nimic pentru mine. Nu mă pot duce la ea.

Afară! întoarceţi-vă la mine când o să prindeţi iar puteri.

Spune-mi, pentru Dumnezeu, ce să fac. (*se ridică*; *mantia îi rămâne pe fotoliu*. *Dând la o parte costumele de pe masa din mijloc*): Iată-aici hârtie de scris… Nu pot să scriu…

(*stând în picioare în spatele lui*, *rezemată de speteaza fo*toindu-i *său*): Scrieţi!

— Preastimată domnişoară…

(*şoväind*): Eu îi spun Adelheid… (*energică*): Preastimată domnişoară… (*scriind*): – Condamnarea mea la moarte!

Lulu

Schön Ltjlu

Schön Lulu

Schön

Retrageţi-vă cuvântul. Nu cadrează cu conştiinţa mea –(*Deoarece Schön lasă până jos şi-i aruncă o privire imploratoare*.) Scrieţi conştiinţa mea! –, să vă leg de nefericita-mi soartă… (*scriind*): Ai dreptate.

— Ai dreptate. Vă dau cuvântul meu că nu sunt vrednic de iubirea – (*Deoarece Schön se-ntoarce iar spre ea*.) Scrieţi iubirea! – dumneavoastră. Aceste rânduri v-o dovedesc. De trei ani încerc să mă smulg; n-am putere. Vă scriu alături de femeia care mi-e stăpâna.

— Daţi-mă uitării.

— Doctor Lud-wig Schön.

(*oftâind cu privirile ridicate*): O, Doamne! (*aproape speriată*): Fără o, Doamne! – (*Energică*.) Doctor Ludwig Schön.

— Post-scriptum r Nu-ncercaţi să mă salvaţi.

(*după ce a încheiat scrisoarea*, *prăbuşindu-se în el*): Acum – urmează – execuţia…

Geschwitz

SCHÖN

Actul al patrulea

O sală splendidă în stilul Renașterii germane, cu plafon greu sculptat în lemn de stejar. Pereții, până la jumătate, în l-am –, brâuri de lemn încrustat, de culoare închisă. Deasupra, de-o parte și de alta, goblenuri pastelate. În spate, sus, sala este despărțită printr-o galerie mascată de perdele, de la care, dinspre stânga, coboară o scară monumentală până la jumătatea scenei. În mijloc, sub galerie, ușa de la intrare, cu coloane șerpnile și frontispiciu. Lângă peretele din dreapta, un cămin vas! *înalt. Mai în fală, o fereastră dând spre balcon, acoperită de perdele grele. Pe peretele din stânga, în fața scării, atârna o draperie de catifea genoveză. În fața căminului se află, ca paravan, un perete chinezesc rabatabil. În fața celui mai de jos pilaștrii al balustradei, care înaintează apoi liber, se află pe un șevalet decorativ portretul lui Lulu în costum de Pietroi, montat într-o ramă de aur arhaizată. În prim plan, la stânga – un divan lat, la dreapta – un fotoliu. În mijlocul sălii, o masă pătrată acoperită cu o cuvertură grea, în jurul căreia se află trei fotolii cu spetează înaltă. Pe masă – un buchet alb.*

SCENA I

Schön. *Lulu*. Contesa *Geschwitz*.

(*pe divan, în jachetă de husar cu garnitură de blană, guler înalt, nasturi mari la manșete, cu văl pe față, cu mâinile încleștate în manșon*; *către Lulu*): Nici nu bănuiți cât de mult m-aș bucura să vă văd la noi, la balul artistelor.

(*la stânga, în față*): Oare pentru cei ca mine să nu existe nicio posibilitate de-a pătrunde-acolo?

Geschwitz

Schön

Lulu

Geschwitz

Lulu

Geschwitz

Lulu

Geschwitz

Lulu

Geschwitz

Schön

Lulu Geschwitz

Schön

Ar fi o înaltă trădare dacă cineva dintre noi ar contribui la o asemenea intrigă. (*trece prin spatele divanului spre masa din mijloc*): Ce splendide flori!

(*în fotoliul* din *dreapta*, *într-un* capot *cu flori mari*, *cu părul strâns în coc cu o agrafă de aur*): Mi le-a adus domnişoara von Geschwitz. O, lăsaţi.

— Oricum, o să vă costumaţi în bărbat, nu?

Credeţi că mă prinde?

(*arătând spre tablou*): Aici sunteţi ca o poveste. Soţului meu nu-i place. E al unui localnic? Nu cred că l-aţi cunoscut. Nu mai trăieşte? (*la dreapta*, *în faţă*, *cu o voce scăzută*): Se săturase.

Eşti indispus.

Schön se *stăpâneşte*.

(*ridicându-se*): Trebuie să plec, doamnă doctor. Nu mai pot rămâne. Deseară trebuie să desenăm nuduri, şi mai am atâtea de pregătit pentru bal. – (*Salutând*.) Domnule doctor.

Condusă de Lulu, *iese pe uşa din mijloc*.

SCENA II

(*singur*, *privind jur-împrejur*): Curat ca-n grajdurile lui Augias! Acesta-i amurgul vieţii mele. Să mi se-arate un singur ungher care-a mai rămas pur! A intrat ciumă-n casă. Până şi cel mai nevoiaş zilier îşi are cuibul mai curat. Treizeci de ani de muncă, şi ăsta-i sânul familiei mele, lumea alor mei… (*Uitându-se în jur*.) Dumnezeu ştie cine mă mai pândeşte-acum! (*Scoate un revolver din buzunarul interior al hainei*.) Nu poţi fi sigur de viaţa ta! (*Se mişcă spre dreapta*, *ţinând în mâna dreaptă revolverul întins*, *şi vorbeşte înspre perdelele lăsate ale ferestrei*.) Ăsta-i sânul familiei mele! Mitocanul nu mai are un strop de curaj!

— Să nu-mi trag mai bine eu singur un glonte-n cap? – împotriva

ScHÖN

Lulu

ScHÖN

Lulu Schön

Lulu Schön

Lulu

Schön Lulu

Schön
Lulu
Schön
Lulu
Schön
Lulu
Schön

Lulu duşmanilor de moarte lupţi, dar… (*Ridică perdeaua*; *deoarece nu găseşte pe nimeni ascuns după ea*.) Murdăria – murdăria…(*dă din cap şi trece de partea stângă*) nebunia a şi pus stăpânire pe mintea mea sau – excepţiile întăresc regulă! (*Auzind-o pe Lulu venind*, *bagă revolverul la loc în buzunar*.)

SCENA III

Lulu. *Schön*. *Amândoi la stânga în planul întâi*.

N-ai putea să fii liber azi după-masă? De fapt, ce voia această contesă? Nu ştiu. Vrea să mă picteze. Nenorocirea-n chip de om făcând curte. N-ai putea fi liber? Aşa mi-ar plăcea să mă plimb cu tine prin parcuri!

Tocmai în ziua-n care trebuie să fiu la bursă. Ştii că azi nu sunt liber. Toată averea mi se duce pe apă.

Mai bine-nmormântată decât averea să-mi otrăvească toată viaţa.

Pentru cine ia viaţa uşor, moartea nu i se pare grea.

Şi eu, când eram copil, aveam tot timpul o frică teribilă de moarte.

De-aceea te-am luat în căsătorie. (*de gâtul său*): Eşti prost dispus. Îţi faci prea multe griji. De săptămâni şi luni întregi nu mă mai bucur de nimic din partea ta.

(*mângâindu-i părul*): Firea ta veselă trebuia să-mi înseninеze bătrâneţile.

Tu în niciun caz nu te-ai căsătorit cu mine.

Atunci cu cine m-am căsătorit?

Eu m-am căsătorit cu tine!

Cu ce schimbă asta situaţia?

M-am temut mereu că multe s-or schimba.

Au şi fost terfelite multe.

Numai, slavă Domnului, un singur lucru nu!

Schön Aş fi curios să ştiu care.

Lulu Dragostea ta pentru mine.

Lui Schön îi tresare faţa; *îi face semn să o ia înainte*. *Amândei ies prin stânga*, *pe uşa din faţă*.

SCENA IV

Contesa (*deschide cu precauţie uşa din mijloc*, *îndrăzneşte*

Geschwitz *să înainteze şi trage cu urechea*; *intră în panică*

deoarece se aud voci dinspre galerie): O, Doamne, e cineva aici…(*Se ascunde după paravanul de la cămin*.)

scena v – „";

Schigolch. *Rodrigo*. *Hugenberg*. *"":".

Schigolch (apare *pe scară*, de *după perdele*; se *întoarce înapoi*): Băiatului i-a rămas cumva curajul la cafeneaua Lumina nopţii?!

Rodrigo – (*între perdele*): E încă mic pentru lumea mare şi nu poate parcurge încă pe jos atâta distanţă. (*Dispare*.).

Schigolch (*coboară scările*): Slavă Domnului că suntem iar acasă! Ce drac împuţit o fi lustruit iarăşi scările! Dacă, înainte de chemarea mea la ceruri, va trebui să-mi mai torn odată oasele-n ghips, atunci V: mă poate-nfăţişa amorurilor ei aici, între palmieri; >.]! ca pe Venus de Medici. Numai obstacole. Numai în curse.

Rodrigo (*coboară scările ducându-l pe Hugenberg în braţe*)

Taică-su e directorul poliţiei regale şi el n-are-n. trup nici măcar atâta curaj cât are cel mai zdrenţăros vagabond! Hugenberg De-ar fi vorba numai de viaţă şi de moarte, m-aţi cunoaşte voi.

Rodrigo Frăţiorul nu cântăreşte, cu tot cu necazurile lui

%: „amoroase, mai mult de şaizeci de kilograme. De nu-i aşa, sunt gata să mă spânzur în orice clipă.

151;

SCHIGOLCH

HUGENBERG

RODHIGO

SCHIGOLCH

HUGENBERG RODRIGO

HUGENBERG

RODRIGO HUGENBERG RODRIGO SCHIGOLCH

RODRIGO SCHIGOLCH

HuGENBERG

RODRIGO

SCHIGOLCH

HUGENBERG
RODRIGO
SCHIGOLCH
HuGEjăb ERG
RODRIGO
SCHIGOLCH

Aruncă-l în tavan şi prinde-l din zbor de picioare. Asta, din capul locului, o să-i gonească sângele tânăr spre a clocoti acolo unde trebuie. (*dând din picioare*): Vai de mine şi de mine! am să fiu dat afară din şcoală! (*lăsându-l pe ultima treaptă*): încă n-ai umblat tu la şcoala care trebuie!

Mulţi s-au distins deja aici. Dar fără sfială! La-nceput vă ofer o picătură cum n-o să găsiţi nicăieri pe bani. (*Deschide un dulăpior de sub scări.*)

Dar, de n-o veni numaidecât dansând, o să vă bat pe-amândoi, că n-o să vă mai scărpinaţi spinarea unul de altul decât pe lumea cealaltă. (*s-a aşezat la masă în partea dreaptă*): Pe cel mai puternic om din lume o să-l bată frăţiorul! (*Către Hugenberg*:) Las-o mai întâi pe mămica să te-mbrace cu pantaloni lungi. (*aşezându-se la masă în partea stângă*): Aş doii mai mult să-mi împrumuţi mustaţa ta. Poate vrei să te dea imediat pe uşă afară? Să fiu al dracului dacă ştiu ce să-i spun! N-ai grijă, asta o ştie ea cel mai bine*. Pune două sticle şi trei pahare pe masă*): Una am început-o de ieri. (*Umple paharele.*) (*reţinând paharul lui Hugenberg*): Nu-i dă prea mult, altfel vom trage noi ponoasele. (*rezemându-se cu ambele mâini de tăblia mesei*): Domnii fumează?

(*deschizându-şi tabachera*): Havane de import! (*servindu-se*): De la babacul, directorul poliţiei? (*aşezându-se*): Am de toate-n casă. Numai să porunciţi.

Ieri i-am făcut o poezie. Ce i-ai făcut? Ce i-a făcut? O poezie.

(*către Schigolch*): O poezie…

Mi-a promis un taler dacă-i pot găsi un loc unde să se-ntâlnească singur cu ea.

Hugenberg De fapt, cine locuieşte aici?

Rodrigo Aici locuim noi!

Schigolch Jour fix 1 – în fiecare zi de bursă!

— Hai noroc!

Ciocnesc.

Hugenberg – Poate-ar fi mai bine să i-o citesc mai întâi, nu?

Schigolch (*către Rodrigo*): Despre ce vorbeşte?

Rodrigo Despre poezia sa. Mai întâi i-ar plăcea s-o pună puţin pe jar.

Schigolch (*fixându-l pe Hugenberg*): Ochii! Ochii!

Rodrigo ochii, într-adevăr! De opt zile nu i-a-nchis.

Schigolch (către *Rodrigo*): Nu plăteşti nici cât o ceapă degerată. Rodrigo Amândoi nu plătim nici cât o ceapă degerată!

Noroc, cumătră Moarte! ScHIG: >Lea. (*ciocnind*): Noroc, măscăriciule! Cu cât vine mai târziu, cu atât mai bine, atunci am să fiu gata-n – „orice clipă de plecare; dar… dar…

SCENA VI Ai: – „.: 7: –.:

Lulu. *Cei dinainte*. *Mai târziu Ferdinand*.

Lulu (*din şlinga*, *într-o elegantă toaletă pariziană de bal*, *larg decoltată*, *cu flori în piept şi în păr*): Dar, copii, copii, aştept o vizită!

Schigolch Dar vă pot spune că dincolo o să aibă mult de furcă cu mine!

Hugenberg s-a ridicat.

Lulu (*aşezându-se pe braţul fotoliului* lui *Hugenberg*):

Ai nimerit într-o plăcută companie. Aştept o vizită, copii. Schigolch Atunci va trebui să-mi pun şi eu ceva-n piept.

(*Caută în buchetul* de *pe masă*.) Lulu Arăt bine?

Schigolch Ce-s alea din pieptul tău? Lulu Orhidee. (*Aplecându-se cu pieptul spre Hugenberg*.)

Miroase. Rodrigo Nu cumva-l aştepţi pe prinţul Escerny?

1 Franţuzism în limba germană (de la fr. *jour fixe* „zi fixă de primire, de audienţă”).

153

Lulu

RODRIGO

Lulu

RODRIGO

Lulu

Rodrigo Schigolch

Rodrigo

Schigolch

Rodrigo

Schigolch

Rodrigo

Schigolch
Rodrigo
Schigolch hugenberg
Schigolch
Rgdrigo
Schigolch
Lulu
Toţi trei Lulu
Rodrigo
Schigolch
Lulu
Schigolch
Lulu
Schigolch
Rodrigo
Lulu
Rodrigo
(*neagă din cap*): Ferească Domnul!
Va să zică, iar pe altcineva!
Prinţul a plecat în călătorie.
Să-şi scoată regatul la mezat?
Cercetează o populaţie nouă în ţinuturile Africii.
(*Se ridică, urcă în grabă treptele şi dispare în galerie.*)
(*către Schigolch*): – Ar fi vrut iniţial s-o ia-n căsătorie.
(*prinzându-şi un crin*): Şi eu aş fi vrut iniţial s-o iau în căsătorie.
Ai fi vrut iniţial s-o iei în căsătorie?
Tu n-ai fi vrut iniţial s-o iei în căsătorie?
Ba bine că nu, şi eu aş fi vrut iniţial s-o iau în căsătorie!
Cine n-ar fi vrut iniţial s-o ia-n căsătorie?!

— Mai bine de-aşa nu m-aş fi căsătorit niciodată! N-a făcut pe nimeni să regrete că n-a luat-o-n căsătorie.

— Va să zică, nu-i fata ta? Nici pomeneală!

Cum îl cheamă pe taică-su? Despre ce vorbeşte? Despre cum îl cheamă pe taică-su. N-a avut aşa ceva nicicând. (*coboară din galerie şi se aşază iarăşi pe braţul fotoliului* lui *Hugenberg*): Ce n-am avut nicicând? Un tată.

Sigur că nu, sunt un copil minune. (*Către Hugenberg*:) Cum te-mpaci cu tatăl dumitale? Domnul director al poliţiei fumează, cel

puţin, un trabuc ca lumea. Ai încuiat sus? Iată cheia.

Mai bine-o lăsai în broască. De ce?

În felul ăsta nu se poate descuia pe dinafară. Nu-i la bursă?

O, ba da, însă suferă de mania persecuţiei. Am să-l apuc de picioare şi zvârrr! – de rămâne lipit de tavan.

Lulu Rodrigo

Lulu

Rodrigo

Lulu

Ferdinand Rodrigo

Schigolch

Lulu

HUGENHERG

Pe dumneata te vâra-n gaură de şoarece cu o singură privire piezişă printre gene.

Ce vira? Pe cine vira? (*Dezvelindu-şi braţul*.)

Ia priveşte-mi bicepsul.

Chiar să văd! (*Se deplasează spre dreapta*.)

(*lovindu-şi braţul*): Granit.

— Fier forjat.

(*pipăie alternativ muşchii lui Rodrigo şi ai ei*):

Numai urechile de nu ţi-ar fi aşa de clăpăuge…

(*intrând prin mijloc*): Domnul doctor Schön.

(*sărind în sus*): Potaia! (Vrea *să* se *ascundă după paravanul căminului, se dă brusc înapoi*.)

Doamne păzeşte! (*Se ascunde la dreapta, în faţă, după perdele*.)

Dă-mi cheia! (*Ia cheia de la Lulu şi se urcă târându-se pe scări, spre galerie*.)

Hugenberg a alunecat de pe fotoliu sub masă.

Să poftească.

Ferdinand iese.

(*trage cu urechea 4 n faţă, sub marginea feţei de masă; aparte*): Să sperăm că n-o să stea mult – apoi vom fi numai noi doi…

Alwa

Lulu Alwa Lulu Alwa Lulu

Alwa

Lulu îl atinge cu vârfnt piciorului. Hugenberg dispare.

SC VII

ENA

Ce Alwa.

i dinainte

Ferdinand îl introduce pe Alwa. Iese.

(*în ţinută de seară*): Matineul, precum văd, va avea loc la lumina lămpilor. Am… (*Observându-l pe Schigolch, care se târăşte anevoie în susul scării.*)

Cine mai e şi ăsta?

Un vechi prieten de-al tatălui tău.

Mi-e complet necunoscut.

Au făcut război-mpreună. îi merge groaznic…

E şi tata aici, nu?

A băut cu el un pahar. A trebuit să plece la bursă.

— Dar nu gustăm ceva înainte?

Atunci, când începe?

Lulu

Alwa Lulu Alwa

Lulu

Alwa

Alwa Lulu

Ferdinand

Alwa

Ferdinand

Lulu

Alwa

Lu

lu Alwa

Lu

lu

Al

wa

Lu

lu

Al

wa

După două. (*Deoarece Alwa îl urmăreşte cu privirea pe Schigpich*.) Cum mă găseşti…?

Schigolch iese prin galerie.

N-ar fi mai bine să nu-ţi spun?

Mă refer numai la toaletă.

Croitoreasa ta, evident, te cunoaşte mai bine ca mine – eu trebuie să-mi cer permisiunea să te cunosc.

Când m-am privit în oglindă, aş fi vrut să fiu bărbat… (*întrenptându-se*) bărbatul meu!

— Se pare că-l invidiezi pe soţul tău pentru norocul de-a i te dărui.

Lulu în stânga, *Alwa în dreapta mesei din mijloc*. *C priveşte cu timidă satisfacţie*.

Ferdinand intră prin mijloc, *cu serviciul de masă*, *aşterne masa şi pune două tacâmuri*; *o sticlă de vin de Pomerania*, *apetitive*.

(*către Ferdinand*): Te dor măselele?

(*din partea opusă lui Alwa*): Da' de unde!

Domnul doctor…?

Îmi pare cam plângăreţ astăzi.

(*printre câinii*): Nu eşti decât om, la urma urmei.

— (*Iese*.)

Se aşază amândoi la masă.

— Ceea ce-am preţuit întotdeauna cel mai mult la tine este tăria ta de caracter. Eşti atât de sigur de tine! Cu riscul de-a te certa cu tatăl tău, ai intervenit întotdeauna ca un frate pentru mine. Să lăsăm asta. Soarta mea e… (*Vrea să ridice faţa de masă din partea de dinainte*.) (*repede*): Eu eram.

Cu neputinţă!

— Soarta mea e să obţin întotdeauna cel mai bun lucru din cele mai trăsnite idei.

Tu chiar crezi în ce spui atunci când încerci să te discreditezi faţă de tine însuţi. De ce mă flatezi aşa?

— E-adevărat, poate ca, nu există vreun om mai stricat de cum sunt eu – care să fi făcut atâta bine.

În orice caz, eşti singurul om din această lume care mi-a luat apărarea fără să mă umilească în propriii mei ochi! Şi crezi că-i aşa de simplu…?

SCHÖN

Alwa
Lulu Alwa
Lu lu'
Alwa
Lulu
Alwa Lulu Alwa Ferdinand
Alwa
Ferdinand
Schön
Lulu
Alwa

SCENA VIII

Schön. Cei dinainte.

(*apare în galerie, între cele două coloane mediane, în timp ce dă perdeaua la o parte cu precauţie. Vorbind aparte, peste scenă*): Propriul meu fiu!... Cu darurile tale divine, cei din jur se transformă-n criminali fără măcar să bănuiască.

— Nici eu nu sunt decât carne şi sânge şi dacă n-am fi crescut unul lângă altul ca fraţii... De-aceea mă şi las în seama ta fără nicio rezervă. De tine n-am de ce să mă tem. Te-asigur că există momente când te aştepţi să-ţi vezi prăbuşindu-se întregul for interior.

— Cu cât un om se-mpovărează mai mult cu stăpânirea de sine, cu-atât mai uşor se prăbuşeşte. În privinţa aceasta nimic nu ajută ca... (*Vrea să se uite sub masă.*) (*repede*): Ce cauţi?

Te conjur, lasă-mă să-mi păstrez pentru mine crezul! Ca-ntruchipare a sfinţeniei inviolabile, erai pentru mine mai mult decât puteai fi, cu toate darurile tale, pentru oricare altul în viaţa ta. Cât de diferit faţă de tatăl tău judeci în privinţa asta!

Ferdinand vine prin mijloc, schimbă farfuriile şi serveşte puii fript cu *salată*.

(*către Ferdinand*): Eşti bolnav? (*către Alwa*): Lasă-l în pace! Tremură de parcă-ar avea febră. Nu sunt prea obişnuit să servesc. Trebuie să-ţi îndeplineşti obligaţiile.

(*printre dinţi*): De obicei min caii. – (*Iese.*)

(*în galerie, vorbind aparte, peste scenă*): Va să zică şi el. (*Ia loc după balustradă, acoperindu-se, după caz, cu perdeaua.*)

La ce te refereai spunând că există momente când te-aştepţi să-ţi vezi prăbuşindu-se întregul for interior?

Nu voiam să vorbesc despre asta.

— Nu mi-ar face plăcere să ratez prosteşte la un pahar de

Lulu

Alwa Lulu

Lulu

SCHÖN

Alwa

Lulu

Alwa

Lulu

Alwa

Lulu

Alwa

Lulu

Alwa

Lulu

Alwa

Lulu Alwa

Lulu Alwa

Lulu Alwa Lulu

Alwa şampanie ceea ce timp de zece ani mi-a fost suprema fericire.

Ţi-am făcut destul rău. Nu vreau s-o iau iar de la capăt.

Îmi promiţi o dată pentru totdeauna?

Cu mâna pe inimă. (*îi întinde mâna peste masă*.)

Alwa i-o apucă şovăielnic, o strânge într-a sa, o ţine lipită de buze îndelung şi tandru.

Ce faci…?

Rodrigo scoate *capul printre* perdelele *din dreapta*. *Lulu îi aruncă o privire mânioasă peste Alwa*. *Rodrigo se trage înapoi*.

(*în galerie, vorbind aparte, peste scenă*): Şi iată mai unul!

(*ţinându-i mâna*): O fiinţă – care se freacă la ochi spre a se trezi în lumea cealaltă… O, mina asta…

(*naivă*): Ce găseşti la ea…? Braţul ăsta… Ce găseşti la el…? Corpul ăsta…

(*inocentă*): Ce găseşti la el…? (*tulburat*): Mignon!

(*complet lipsită de înţelegere*): Ce găseşti la ea…? (*pătimaş*): Mignon! Mignon! (*se trânteşte pe divan*): Nu mă privi aşa – pentru

numele lui Dumnezeu! mai bine să plecăm, până nu-i prea târziu. Eşti un ticălos! Ţi-am spus doar că sunt cel mai de rând netrebnic…

Văd că eşti!!

N-am cât de cât sentimentul onoarei – nici pic de mândrie…

Mă consideri pe potriva ta! Tu? – tu te-nalţi deasupră-mi atât de sus, precum – precum soarele deasupra hăurilor… (*îngenunchind*.) Distruge-mă!

— Te rog, isprăveşte cu mine!

— Isprăveşte cu mine! Mă iubeşti cumva? Te preţuiesc cu tot ce-a fost al meu! Mă iubeşti?! Tu mă iubeşti – Mignon…?

Lulu Eu?

— Pe nimeni.

Alwa Eu te *iubesc*. (*îşi ascunde capul în poala ei*.)

Lulu (*cu amândouă mâinile prin părul său*): Eu ţi-am otrăvit mama…

Rodrigo scoate capul printre perdelele din dreapta, îi vede pe Schön în galerie şi-i atrage atenţia prin semne asupra lui Lulu şi Alwa.

Schön îşi îndreaptă revolverul spre Rodrigo.

Rodrigo îi face semn *să-ndrepte revolverul spre Alwa*.

Schön întinde revolverul şi-l ţinteşte pe *Rodrigo*.

Rodrigo se retrage brusc după perdele.

Lulu (*îl vede pe Rodrigo retrăgându-se brusc, îl vede pe Schön în galerie, se ridică*): Taică-su!

Schön se ridică, lasă perdeaua să-i cadă înainte.

Alwa rămâne nemişcat în genunchi.

Pauză.

Schön (*cu un ziar în mină, îl prinde pe Alwa de umăr*):

Alwa!

Alwa se scoală ca buimac.

Schön La Paris a izbucnit revoluţia.

Alwa La Paris… lasă-mă la Paris…

Schön la redacţie toţi se dau cu capul de pereţi. Nimeni nu ştie ce să scrie… (*Desface ziarul, îl conduce pe Alwa afară, pe uşa din mijloc*.)

Rodrigo năvăleşte dintre perdelele din dreaita, vrea să urce scările.

Lulu (*îi tăie calea*): Pe-aici nu poţi ieşi.

Rodrigo Lasă-mă să trec!

Lulu o să-i cazi în braţe.

Rodrigo o să-mi zboare creierii.

Lulu Vine.

Rodrigo (*se întoarce clătinându-se*): Mii de trăsnete! (*Ridică faţa de masă*.)

HUGENBERG Ocupat!

Rodrigo Fir-ar să fie! (*Se uită în jur, se ascunde în stânga, după draperie*.)

Schön (*prin mijloc, încuie uşa, se-ndreaptă, cu revolverul în mână, spre fereastra din dreapta, din faţă, ridica perdeaua*): Unde s-a topit individul?

Lulu (*pe treptele inferioare*): Afară.

159

SCHÖN

Lulu

SCHÖN

Lulu Schön

Lulu Schön

Lulu Schön

Lulu

Schön

Lulu Schön

Schön

Lulu

Schăn

Lulu

Schön

A sărit peste balcon?? E acrobat.

Iată un lucru imprevizibil. – (*întorcându-se către Lulu*.) Creatură care mă târăşti spre martiriu prin noroiul străzilor!

De ce nu mi-ai dat o educaţie mai bună? înger distrugător! Destin fatal! Să devii ucigaş sau să te-neci în murdărie; să mă-mbarc ca un ocnaş pus în libertate sau să mă spânzur deasupra mocirlei. Tu, bucuria bătrâneţii mele! Ştreang de călău!

(*cu sânge rece*): Taci odată şi omoară-mă! Am transcris întreaga mea avere pe numele tău şi n-am pretins în schimb nimic altceva decât respectul cu care toţi servitorii cinstesc casa mea. Creditul tău s-a epuizat!

Mai pot garanta ani de-a rândul pentru contul meu. (*Venind de la scară în faţă*.) Cum îţi place noua mea rochie?

Dispari, altfel mâine-mi voi pierde minţile, iar fiul meu o să-noate-n sânge. Te lipeşti de mine ca o boală incurabilă din pricina căreia trebuie să-mi plâng soarta până-n mormânt. Vreau să mă vindec. Mă-nţelegi? (*Silind-o să ia revolverul*.) Ăsta-i medicamentul tău specific-Ţine-ţi firea!

— Trebuie să ţi-l administrezi singură. Tu sau eu: să vedem care pe care.

(*deoarece puterile ameninţă s-o părăsească, s-a lăsat pe divan; întorcând revolverul pe toate părţile*): Nu se descarcă.

Mai ţii minte cum te-am smuls din ghearei? poliţiei corecţionale? Ai multă-ncredere…

Fiindcă nu mă tem de-o târfă? Să te-ajut eu? Nu te-nduri s-o faci singură? (*Deoarece Lulu îndreaptă revolverul spre el*.) Fără comedii. e

Lulu declanşează o împuşcătură în plafon.

Rodrigo sare de după draperie, urcă scara şi iese prin galerie.

Ce-a fost asta…?

(*inocentă*): Nimic.

(*ridicând draperia*): Ce-a zburat de-aici?

Suferi de mania persecuţiei.

Ai mai ascuns şi alţi bărbaţi aici? (*Smulgându-i revolverul*.) Mai e vreun bărbat în vizită la tine?

Geschwitz Schön

Geschwitz Schön

Lulu Schön

Lu lu’

Schön

L

(*Ducându-se spre dreapta*.) Vreau să-ţi ospătez musafirii! (*Ridică perdelele ferestrei, aruncă la o parte paravanul căminului, o apucă pe Geschwitz le guler şi-o târăşte în faţă*.) Aţi coborât pe horn?(*îngrozită de moarte, către Lulu*): Scăpaţi-mă de el!

(*scuturând-o*): Sau sunteţi şi dumneavoastră acrobat?

(*văitându-se*): Mă doare.

(*scuturând-o*): Acuma n-aveţi încotro, va trebui să rămâneţi şi la banchet. (*O târăşte spre stânga, o împinge în camera alăturată, încuie uşa după ea*.) Nu ne trebuie crainici. (*Se aşază lângă Lulu, o sileşte să ia*

pistolul.) Au mai rămas gloanţe şi pentru tine.

— Priveşte-mă! Doar n-o să-l ajut pe propriul meu vizitiu, în propria mea casă, să-mi împodobească fruntea. Priveşte-mă! Eu îmi plătesc vizitiul. Priveşte-mă! Crezi că-i acord vizitiului meu vreo favoare dacă nu mă pot împotrivi infamului miros de cai?

Porunceşte să-nhame caii. Te rog. Ne ducem la operă.

Ne ducem la dracu'! Acuma eu min caii. (*întorcându-i revolverul din mină dinspre el înspre pieptul ei*.) Crezi că te poţi lăsa brutalizat aşa cum mă brutalizezi tu pe mine şi poţi ezita între ruşinea galeriei în amurgul vieţii şi meritul de-a scăpa lumea de *tine*? (*O îngenunchează ţinând-o de braţ*.) Sfârşeşte-o! Va fi cea mai fericită amintire a vieţii mele. Apasă!

— Poţi divorţa.

(*ridicându-se*): Asta a mai rămas. Pentru că mâine, din cine ştie ce trăsnaie de-a lui, să-l pândească sinuciderea acolo unde pe mine m-au cuprins fiorii alunecând din prăpastie-n prăpastie, iar eu să mă trezesc faţă-n faţă cu *tine*. Asta-ndrăzneşti să spui? Tot ceea ce-am smuls vieţii mele pentru a răsădi în tine să văd acum aruncat animalelor sălbatice? îţi vezi patul cu victima pe el? Băiatul se topeşte după tine.

— Vrei să divorţezi? L-ai călcat în picioare, i-ai tocat creierii, din sânge i-ai bătut monezi de aur. Să divorţez! mai pot divorţa oamenii odată ce s-au îngemănat şi s-au întregit

Lulu
SCHÖN
Lulu
SCHÖN
SCHÖN HUGENBERG
SCHÖN
Lulu
SCHÖN
Lulu
Schön

Lulu din jumătăţile lor? (*întinzând mâna după revolver*.) Dă-mi-l! îndurare!

Vreau să te scutesc de osteneală. (*se desprinde din încleştarea lui, ţinând revolverul în jos*; *pe un ton categoric şi sigur de sine*): – Dacă oamenii s-au omorât din pricina mea, asta nu-mi scade preţul.

— Ştiai prea bine de ce mă iei de nevastă, precum şi eu ştiam de ce te iau de bărbat.

— Pe cei mai buni prieteni ai tăi i-ai amăgit cu mine, dar pe tine însuţi nu mai puteai să te-amăgeşti cu mine.

— Dacă mi-ai adus jertfă viaţa ta-n amurg, ai avut în schimb toată tinereţea mea. Ştii de zece ori mai bine ca mine ce preţuieşte mai mult. N-am vrut să par vreodată în ochii lumii altfel decât am fost considerată, şi niciodată n-am fost considerată în ochii lumii altfel decât sunt.

— Tu vrei să mă sileşti să-mi trag un glonte-n inimă. Nu mai sunt de şaisprezece ani; dar mă simt încă prea tânără pentru a-mi trage un glonte-n inimă.

(*cu insistenţă*): Jos, ucigaşo! Jos cu tine! în genunchi, ucigaşo! (*O împinge până în faţa scării. Ridicând mâna.*) Jos – şi să nu cutezi să te mai scoli!

Lulu a cănit în genunchi.

Roagă-te lui Dumnezeu, ucigaşo, să-ţi dea putere! imploră cerul să-ţi dea forţa necesară! (*sărind de sub masă, împingând fotoliul la o parte*): Ajutor!

Schön se răsuceşte spre Hugenberg, întorcându-i spatele lui Lulu. Lidu trage cinci focuri în Schön şi continuă să apese pe trăgaci.

(*prăbuşindu-se în faţă, agăţat cu mâinile de Hugenberg, care îl aşază în fotoliu*): Şi – iată – încă – unul…

(*aruncându-se peste Schön*): Atotmilostivule… Piei din ochii mei!

— Aiwa! (*în genunchi*): Singurul pe care l-am iubit! Târfa! Ucigaşă!

— Aiwa! Aiwa!

— Apă! Apă; i-e sete. (*Umple un pahar cu şampanie şi i-l duce lui Schön la buze.*)

Alwa (*vine prin galerie, coborând scările*): Tată, pentru

Dumnezeu, tată!

Lulu Eu l-am împuşcat.

Hugenberg E nevinovată!

Schön (*către Alwa*): Tu eşti. N-a mers.

Alwa (*vrea să-l ridice*): Trebuie să stai pe pat. Hai.

Schön Nu mă prinde-aşa.

— Mi se usucă gura…

Lulu se apropie cu cupa de şampanie.

Schön (*către Lulu*): Nu te dezminţi. (*După ce a băut, către Alwa*:) N-o lăsa să scape.

— Vii tu la rând…

Alwa (*către Hugenberg*): Ajută-mă să-l pun în pat.

Schön Nu, nu, te rog, nu. Şampanie, ucigaşo…

Alwa (*către Hugenberg*): Prinde şi dumneata. (*Arătând spre şlinga*.) în dormitor.

Îl ridică amânăoi pe Schön în picioare şi-l conduc în partea dreaptă.

Lulu rămâne lângă masă, cu paharul în mină.

Semon (*gemând*): *O*, Doamne! O, Doamne! O.

Doamne!…

Alwa găseşte uşa încuiată, întoarce cheia şi deschide. Contesa Geschwitz se iveşte din dormitor.

Schön (*îndreptându-şi corpul la vederea ei*): Diavolul – (*Se prăbuşeşte pe spate pe covor*.)

Lulu (*se aruncă lângă el, îi pune capul în poală, îl sărută*): A scăpat. – (*Se ridică în picioare, vrea să urce scara*.)

Alwa Nu te clinti!

— Geschwitz (*către Lulu*): Credeam că tu eşti cea-mpuşcată.

Lulu (*aruncându-se la picioarele lui Alwa*): Nu mă poţi deferi tribunalului. *Mie* o să-mi taie capul. L-am împuşcat deoarece el voia să-mpuşte. N-am iubit pe nimeni în lume ca *pe el*. Alwa, cere-mi ce vrei. Nu mă lăsa să cad în mâinile justiţiei. E păcat de mine! Sunt încă tânără. Am să-ţi fiu devotată toată viaţa. Am să-ţi aparţin numai ţie. Priveşte-mă, Alwa.

— Hai omule, priveşte-mă! Priveşte-mă!

De afară se aud bătăi în uşă.

Alwa Poliţia. (*Se duce să deschidă*.)

Hugenberg o să mă dea afară de la şcoală.